

మనం
మనం
మనం

అయ్యో

అయ్యో

అయ్యో

క్రికెట్ సిద్ధంగా ఉంది

సినిమా తియ్యండి - సియంతి

సూచన పట్టిక :

సై. హీ = సైదు హీరోయిన్

హీ. తండ్రి = హీరోయిను తండ్రి; సై. హీరో = సైదు హీరో

ద ర. స = దర్శకునికి రచయితీ సలహా

ని. ర. స. = నిర్మాతకు రచయితీ సలహా

మొదటి సీను: వోడంత కారు. ఇంపోర్టెడుది. చయ్య మంటూ దూసుకు వస్తూంది. దాని మీద టైటిల్స్. కాసేపుముందు అర్థంమీద కాసేపుదానెట్. మీద, కాసేపు సీట్ల మీద, కాసేపు డిక్సీ మీద డైరెక్టరు పేరు హీరో మోహం మీద వెయ్యటంలో టైటిల్స్ అయిపోయాయి.

ఆ కారులో హీరో లేటెస్ట్ మోడల్ సూట్, కళ్ళ బోడు, చేతిలో సిగరెట్ స్ట్రెయిలుగా వచ్చి బహుం దమైన బంగళాముందు ఆగాడు. లోపలకు వచ్చాడు. బ్రష్మండమైన సెట్టింగు. దబను మంది నాకర్లు చేతులు కట్టుకుని నుంచున్నారు. "ఏం రామయ్యా? ఏం సుబ్బయ్యా? బాగున్నారా! నేను విదేశాలకు వెళ్ళిన ఈ రెండు సంవత్సరాలా బాగున్నారా? ఇప్పుడు బాగున్నారా?" అంటూ అందరినీ సలకరించి చివరగా ముసలి విధవరాలైన పని మనిషి దగ్గరకు వచ్చి—

"ఏం శాంతమ్మ! బాగున్నావా?" అన్నాడు.

"నాకేం బాబూ! బాగానే ఉన్నాను. అయినా నీలాటి యజమాని ఉండగా నాకు ఏం కొరత" అంది శాంతమ్మ.

"ఆగు, శాంతమ్మా! అలా అనకు. నాగుండె బద్దలయి పోతూంది. నేను నీకు యజమానినా? ఆయ్యో నీలాటి మాట విన్నాను? చిన్నప్పుడే తల్లి దండ్రులకు దూరం అయిన నన్ను తల్లిలా సెంచిన సుప్రస ఈ మాట అన్నావా? ఈ మాట వినికూడా నాగుండె అగి పోదేం?" అంటూ ఆక్రోశించాడు హీరో.

"ఆగు, నాయనా, ఏదవకు. సుప్రస ఏడిస్తే నేను చూడలేను. మీనాస్సుకూడా ఇంతే. శాంతమ్మా! బాబుని బాగా చూసుకో అని ఏడిచేవాడు. భరించలేక పోయే దాన్ని. ఇప్పుడు సుప్రస ఏడిస్తే నాకూ బాధగా ఉంది, నాయనా!" అంది శాంతమ్మా ఏడుస్తూ.

వీళ్ళిద్దరినీ చూసి పనివాళ్ళు అందరూ కంట తడి పెట్టుకుంటారు. వెంటనే ఇంకో పనివాడు కమేడియన్ వచ్చి—చిన్న బాబు వస్తే అలా ఏడుస్తారా అని కసిరి, నాలుగు జోకులు పని అందరినీ నవ్వించి వెళ్ళిపోతాడు.

ఇక హీరో చుట్టూ బోలెడు స్నేహితులు. క్లబ్ లో సై న పాపు మీటర్లు, కింద ఆర మీటర్లు గుడ్డ కట్టుకున్న అమ్మాయిలో దాన్సు, తాగుడు పార్టీలు. హడావిడి, అర్బాటుం అల్లరీ ఆగం, డాన్సులూ, పాటలూ, జోకులూ, కూతలూ, అడ సిల్లంబి ఏడి పించటం జోరు జోరుగా ఒకరెండు రిళ్ళు కళ్ళు మూసుకుని లాగేయ్యాలి.

అలాగే ఒకరోజు ఓ అమ్మాయిని మోకాళ్ళు దాటిన జడ గండాన్ని నేలకు తాకిన పమిట గలదాన్ని చేతుల్లో పట్టుకున్న పుస్తకాలు గుండెకు అనించు కుని నడుసున్న సై. హీ.ని ఏడిపిస్తాడు హీరో. చెంప చెళ్ళు మనిపించి నాలుగుడైలాగులు కొట్టి వెళ్ళి వెళ్ళి పోయింది సై. హీ.

కసిగా ఆ అమ్మాయి వెళ్ళిన వైపు చూసి "చూస్తాను. నన్ను చెంప దెబ్బ కొడతావా? నీ అంతు తేలుస్తాను. విన్ను సర్వనాశనం చేస్తాను" అని వికటంగా నవ్వాడు హీరో.

చుట్టూ ఉన్న స్నేహితులు వంత పాడతారు. "నిజమే, గురూ! అలాగే చెయ్యి. లేక పోతే నీలాటి వాడిని చెంప చెళ్ళు మనిపిస్తుందా?" అంటారు.

సై. హీ. ఇల్లు. ముందు డ్రాయింగు రూం. సోఫాసెట్, ఒక గోడ గోడియారం. ఒక చిన్న కార్పెట్. ఒక అందమైన షో కేసు. ఒక టి.వి.

లోపలికి రాగానే చేతులోని పుస్తకాలు విసిరేసి— "అబ్బా ఫీ వెధవలు. బుద్ధి లేదు. రాముడు పుట్టిన దేశంలో ఎలా పుట్టారో నీళ్ళు" అను కుంటూ ఉండగానే తడుముకుంటూ గుడ్డి ముసలమ్మ ప్రవేశం. "వచ్చావా, తల్లీ! డబ్బులు తెచ్చావా? ఇంట్లో బియ్యం లేవు. పొయ్యిలో పిల్లి లేవలేదు" అంది.

"అమ్మా! ఏం చెప్పనమ్మా డబ్బు తేలేదు. నాలుగు నెలలుగా మిషను కుట్టి, ట్యూషన్లు చెప్పి సంపాదిస్తున్న చాంటంలేదు. బియ్యం ఎలా తెస్తాను, అమ్మా?" అంటూ భోరున ఏడిచింది. సై. హీ.

"పోనీలే, తల్లీ! నీ మనసే నాకు అన్నం. ప్రేమే నీకు ఆహారం. నాకు సుప్రస, నీకు నేనూ, మనిద్దరికీ

ఆ దేవుడు. దాధవడక, అమ్మా" అని కూతురిని కావలించుకుంది తల్లి.

"నాకు తెలుసమ్మా నీ మనసు. నీలాటిదాని కడు పున పుట్టడం నా అదృష్టం. నువ్వే నా దైవం. అందుకే నీకోసం ఈ చీర తెచ్చాను" అంటూ పాకెట్టు అందించింది సై. హీ.

"అయ్యో వెర్రితల్లి! నాకెందుకే అమ్మా! నా కోసం చీర తెచ్చిన నీకు అన్నం కూడా పెట్టలేక పోతున్నాను. నీళ్ళులాగి నడుకోమ్మ" అంది గుడ్డితల్లి వలవందిచుస్తూ, కూతురిని కావలించుకుని "అదెబ్బ! అమ్మా! ఏదవకు. నీకన్నీళ్ళు చూస్తుంటే నాకు నీళ్ళు లాగా అనిపించటం లేదు" అని తనూ ఏడిచింది సై. హీ.

తరవాత సీన్. రాత్రి చీకటి. సమీట చెదిరిపోయి సదుకుని నిద్రపోతూంది సై. హీ. మెల్లిగా వచ్చాడు హీరో. అతని వెనకాలే స్నేహితులు అద్దాల కిటికీ లోంచి తోసలికి వచ్చారు. సై. హీ. వోరుమూసి బయటికి లాక్కు వెళ్ళి కారులో ఎక్కించి పూరు చివర పాడుబడ్డ బంగళాకి తీసుకు పోయారు హీరో బృందం. లోపలికి వెళ్ళగానే సై. హీ వోరు ప్రీగా వదిలేశాడు. హీరో "అబ్బాహం నా సంగతి ఇప్పటి కై నా తెలిసిందా? ఇక నీ అందాన్ని రోముకుంటాను. నిన్ను నాశనం చేస్తాను. నా పగ తీర్చు కుంటాను" అంటూ వెనక బ్రా కనిపించేలాగా జాకెట్టు చించి, సవరం పూడకుండా జబ్బుకీకి, స్ట్రెయిలుగా జబ్బు చెరిపి హీరో రేవ్ ప్రయత్నం ఒక రీలు.

సై. హీ. హాళాత్తుగా "అగు" అని అరించింది. అగి పోయాడు హీరో. "సుప్రస రాముడు పుట్టిన దేశంలోనే పుట్టావా? గోతమ బుద్ధుడు! అకోకుడు, పవనావీరుడు— నీళ్ళ గురించి ఎప్పుడైనా విన్నావా!" అంది సై. హీ. కోపంగా.

"లేదు. క్రిష్ణుడు, గిరిశం—నీళ్ళ గురించి మాత్రమే చదువు కున్నాను" అన్నాడు హీరో.

"అయితే మాత్రం ఏం? క్రిష్ణుడు సుభద్రని బలాత్కారం చేశాడా? నీకు బుద్ధి లేదా? సుప్రస మనిషివి కాకూ—నన్ను ఇంట్లోంచి బలాత్కారంగా తీసుకు వచ్చి జాకెట్టు చించి రేవ్ చెయ్యటానికి ప్రయత్నిస్తావా? నన్ను నాశనం చేస్తే నేను చచ్చి పోతాను. నన్ను నమ్ముకున్న నా గుడ్డి తల్లి చచ్చి పోతుంది. ఆ పాపం నీకు చుట్టుకుంటుంది. సుప్రస నాశనం అయిపోతావు. నీ చెల్లెనీ ఇలాగే ఎవరో రేపు రేపు చేస్తారు" అంది యెప్పుతూ సై. హీ.

అగి పోయాడు హీరో. "నాకు చెల్లెలు లేదు" అన్నాడు ధీమాగా.

"అలా చెప్పు. చెల్లెళ్ళు ఉన్న వాడినైతే ఇలా ఎప్పుడూ ప్రవర్తించవు. నీకు చెల్లెలు లేదేమో

అదృష్టవంతురాలు. ఉంటే పజువు లాంటి సువ్వు నీ చెల్లెల్ని కూడా రేపు చేసే వాడివి" అంది సై. హీ.

"అవు. నేను వినలేను" అంటూ చెవులు గట్టిగా మూసుకున్నాడు హీరో.

బైట హోరుగాలి. తుపాను. హీరో మొహన చెమటలు. ఎర్రల్లెలు. భీభత్సమైన సంగీతం. రెండు నిముషాలు గడిచి పోయింది.

గభాల్ని సై. హీ. వంక నడిచాడు హీరో. "అమ్మా! నన్ను క్షమించమ్మా. నాకళ్ళు తెరుచు కున్నాయి. నా మనసు కరిగి పోయింది. నా బుద్ధి మారి పోయింది. ఇక సువ్వు నా చెల్లెల్ని. నేను నీకు అన్నయ్యను. సువ్వు నాకు దేవతవి. నేను నీకు దైవాన్ని. సువ్వు నా ప్రాణానివి. ఇక ఎవరినీ ఇలా అల్లరి చెయ్యను. అంతే కాదు. ఇక ఎవరైనా ఇలా రేపులు చేస్తే వాళ్ళ ప్రాణం తీస్తాను. నన్ను సమ్ము, తల్లీ!" అన్నాడు.

బయట తుపాను తగ్గి పోయింది. తెల్లటి కాంతి.

లోపలికి వస్తారు..

"చీ చీ దుర్మార్గుల్లారా! ఎటువంటి మాటలు మార్లాడు తున్నారు? ఆమె నా చెల్లెలు. రాముడు జన్మించిన ఈ దేశంలో, గాంధీ, గౌతముడు పుట్టిన ఈ సచిత్ర భూమిలో సతి ఆడ సిల్లా చెల్లెలాటిది. స్త్రీ గౌరవమే జాతి గౌరవం. స్త్రీని గౌరవిస్తే—ధర్మాన్ని, సంఘాన్ని గౌరవించినట్లే. స్త్రీ దైవమూర్తి. ప్రేమ స్వరూపిణి. త్యాగ మూర్తి" అంటాడు హీరో ఆవేశంగా.

సై. హీ కళ్ళల్లో నీళ్ళు. ఆది చూసి ఆదుర్దాగా మళ్ళీ కావి లించుకుని, "అమ్మా! సువ్వు ఏడుస్తున్నావా? ఈ అన్నయ్య ఉండగా సువ్వు ఏడుస్తున్నావా?" అంటాడు.

కళ్ళు తుడుస్తూ, "లేదు, అన్నయ్యా! నీలాట దైవ స్వరూపుడిని అన్నయ్యగా పొందినందుకు ఇది ఆనంద భాష్యలు" అంటుంది సై. హీ.

ఇప్పుడు హీరో కళ్ళల్లో ఆనంద భాష్యలు.

గట్టింది సై. హీ.

"నిమిలమ్మా" అంది గుడ్డితల్లి.

"అమ్మా! నాకు ఒక అన్నయ్య దొరికాడమ్మా. రాత్రి నన్ను రేపు చెయ్యటానికి తీసుకు పోయాడు కానీ, నేను కోప్పడితే మారి పోయాడు. ఎంతో మంచి వాడు, అమ్మా, అన్నయ్య. నీకు కళ్ళు ఉంటే ఎంతో సంతోషించేదానివి అన్నయ్యని చూసి" అంది సై. హీ. సంతోషంగా.

"చాలా సంతోషం, తల్లీ! నీకు ఇలాటి అన్నయ్య దొరకాలనే నేను రోజూ భగవంతుడిని ప్రార్థిస్తున్నాను. ఇన్నాల్టికి నా కోరిక తీరింది" అంది గుడ్డి తల్లి.

మెల్లిగా తల్లిని నడిపించుకుంటూ మందుగది లోకి వచ్చింది సై. హీ ఆవిడని చూసి అలాగే నిలబడి పోయాడు హీరో. దగ్గరికి వచ్చి అమ్మా అన్నాడు.

"నాయనా" అంటూ కావలించు కుంది.

"అమ్మా! నేను ఎంత అదృష్ట వంతుడిని—నీ నుంచి నాకు తల్లి రేని లోటు తీరి పోయింది" అన్నాడు.

"అగు, నాయనా! ఎప్పుడనగా తిన్నావో రా" అంటూ కూతురి సాయంతో డైనింగ్ టేబుల్ ముందు కూర్చో బెట్టింది. దోశ, ఇడ్లీ, వడ, పూరి, ఉప్పా, రవ్వదోశ, పెసరట్టు, గులాబుజాములు—అన్నీ బల్లమీద సర్ది కొసరి కొసరి తినిపించింది. ఆనందంగా తిన్నాడు హీరో.

"అమ్మా! నేను అక్కడ వంటరిగా అష్ట ఐళ్ళర్యాలు అనుభవించటం, మీరు ఇక్కడ ఇలా ఆనాధలలాగా పేదరికం అనుభవించటమూనా? మీరూ నాతో రండి" అన్నాడు హీరో.

"అలాగే, నాయనా, అంతకన్నానా" అని సంతోషంగా ఒప్పుకుంది తల్లి. ముగ్గురూ కారులో ఎక్కారు. హీరో ఇంటికి చేరారు. రెండు చేతులతో తల్లిని, కూతురిని పట్టుకుని ఇంట్లో అడుగు పెట్టాడు హీరో.

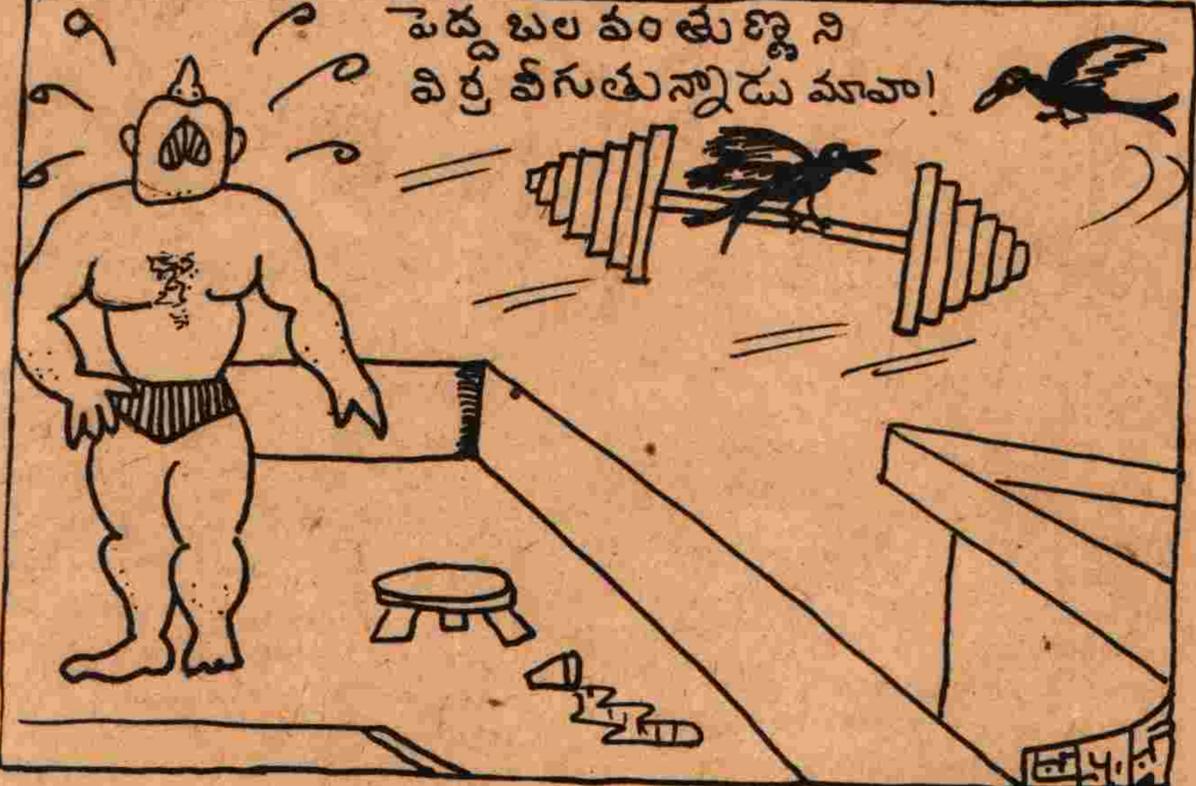
"శాంతమ్మా" అని పిల్చాడు. పరుగున వచ్చింది శాంతమ్మ.

"ఇదుగో మా అమ్మ, మా చెల్లెలు" అన్నాడు వాళ్ళని చూపించి. పరమానందపడింది శాంతమ్మ. "రండమ్మా రండి" అని తీసుకువెళ్ళింది. మళ్ళీ చెల్లెల్ని కావలించుకున్నాడు హీరో.

"అమ్మా, సువ్వు హాయిగా ఉండు. ఇక ఇల్లు దాటి బైటికి వెళ్ళకు. ఈ ఇంటికి నువ్వే రాణివి. నీకు చక్కటి భర్తను చూసి పెళ్ళి చేస్తాను" అన్నాడు ప్రేమగా.

"పో అన్నయ్యా" అంటూ హీరో గుండెలో తలదాచుకుంది సై. హీ. మరింత గాఢంగా కావి లించు కున్నాడు హీరో.

(ద. ర. స.) ఇక సై. హీ. కి ఖరీదైన చీరలు కట్టాలి. అద్దాల జాకెట్లు వెయ్యాలి. హీరో డ్రెస్ మార్చాలి. ఇప్పటిదాకా రెండు కాళ్ళు రెండురంగులూ రెండు చేతులూ రెండు రంగులూ ఉన్న డ్రెసులు వేసి, ఇక నుండి ఒకే రంగు బట్టలు వేసెద్యాలి. ఇప్పటిదాకా పచ్చిక గూడులాగా ఉన్న హాయిరో స్టైలు మార్చి ఇంత వంటావదం రాసి సువ్వుగా

పెద్ద బల వంతుణ్ణి విత్త వీగుతున్నాడు మానా!

కమ్మని సంగీతం.

"నిజమా, అన్నయ్యా?" అంది సై. హీ. సంతోషంగా— "నిజమే నమ్మా! నీ మీద ఒట్టు" అంటూ సై. హీ. తలమీద చెయ్యి వేశాడు.

"అన్నయ్యా!" అంటూ అతని మెడ చుట్టూ చేతులు వేసి కావలించుకుంది సై. హీ.

"చెల్లాయ్!" అంటూ ఆమె నడుం చుట్టూ చేతులు వేసి ఉడుం పట్టు పట్టేశాడు హీరో.

ఈ కౌగిలింత రెండు నిముషాలు సాగిపోతుంది. (ద. ర. స. — మధ్యలో అన్నయ్యా, చెల్లీ అనిపించటం మాత్రం మర్చిపోకూడదు. లేక పోతే ప్రేక్షకులు ప్రేమ సన్నివేశం అని పొరబడే అవకాశం ఉంది.)

హీరో తన వి తీరా సై. హీ. ఒళ్ళంతా తడి మేసి బయట సున్న స్నేహితులను పిలుస్తారు.

"ఏం, బ్రదర్! అయి పోయిందా" అంటూ

వెంటనే అన్నయ్యని కావలించుకుని పైటకొంగుతో కళ్ళు తుడుస్తూంది సై. హీ.

చెల్లెల్ని భుజం మీద తల వాలుకుని ఏడిచాడు హీరో. వీళ్ళిద్దరినీ చూసి స్నేహితులు అందరూ కళ్ళ నీళ్ళు పెట్టుకున్నారు. ఎవరి కళ్ళు వాళ్ళే తుడుచు కున్నారు.

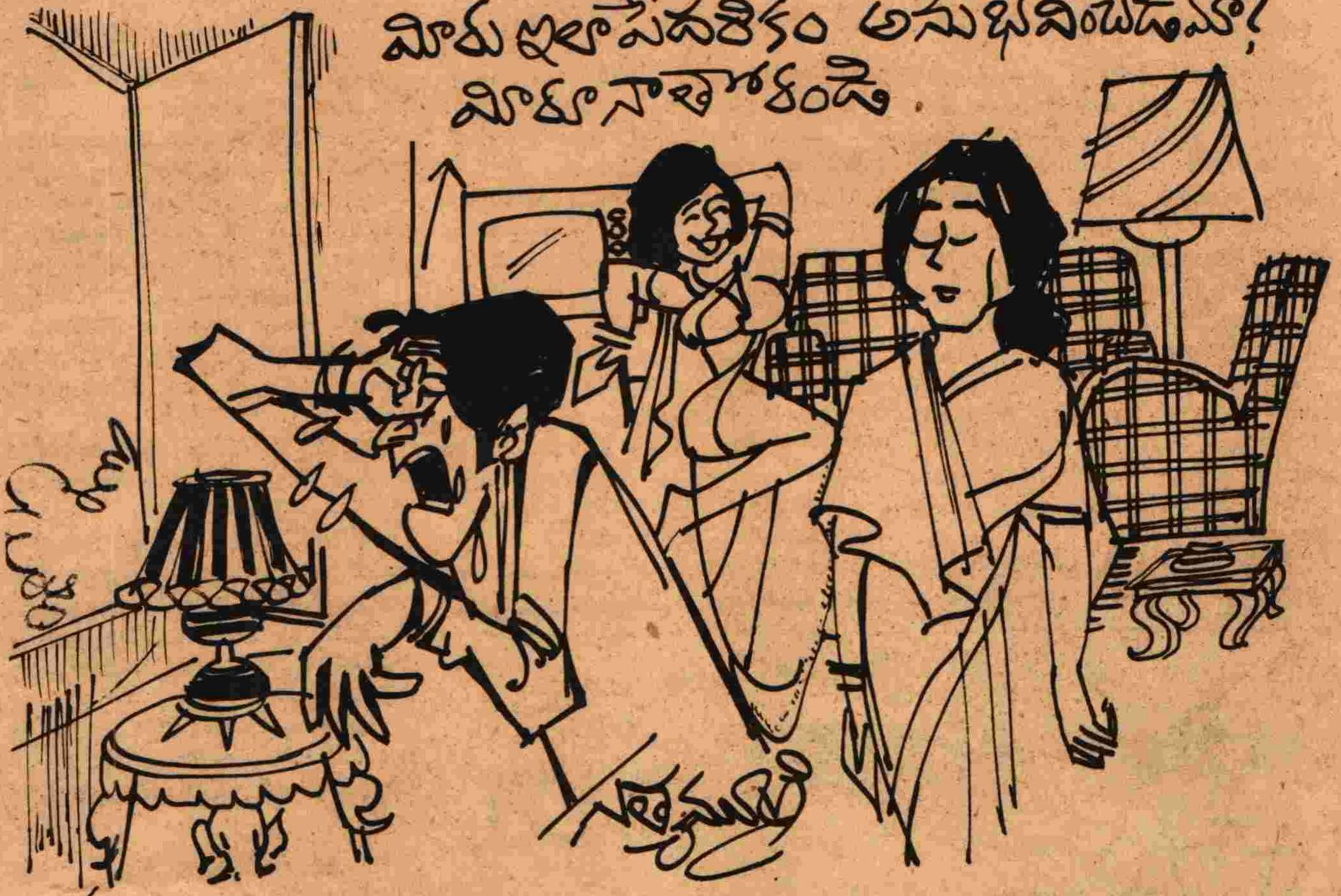
"కరెక్ట్—బాగా చెప్పావు, బ్రదర్! నీకే కాదు. ఇక నుండి నీకే కాదు మా అందరికీ చెల్లెలే" అంటారు.

(ద. ర. స. — సై. హీ. వేషం వేసే ఆవిడ ఒప్పుకుంటే వీళ్ళు అందరూ కూడా ఒక్కోసారి చెల్లెల్ని కావలించుకుంటే బాగుంటుంది. కాస్త కొత్తగా ఉంటుంది.)

చెల్లెల్ని భుజం చుట్టూ చెయ్యి వేసి తీసుకు వెళ్ళి కారులో కూర్చో బెట్టాడు. తనూ ఎక్కి స్టార్టు చేసి నవ్వుకుంటూ, కబుర్లు చెప్తూ సై. హీ. ఇంటికి తీసుకు వెళ్ళాడు హీరో.

"అమ్మా, అమ్మా" అంటూ లోపలికి పరి

అమ్మనేనక్కడ అష్టశవరాలూ మీరు బ్రాహ్మిణికికం అనుభవించడమా? మీకూనాశాశ్రమం

తల దువ్వాలి. అతని స్నేహితులు పది మందికి కూడా డ్రెస్ లు మార్చాలి. అంటే వాళ్ళంతా బుద్ధిమంతులు అయిపోయా రన్నమాట.

మనో రెండు రీళ్ళు హీరో తన ఫ్యాక్టరీలో, తిరుగుతూ అందరికీ పనులు పురమాయిస్తాడు. బ్రహ్మాండంగా ఉన్న గదిలో రివాల్యూంగ్ చెంబర్. స్ట్రెట్ గా కూర్చుని పొన్ను చేస్తాడు. పొద్దున్నే లేచి తెల్ల పైజమా, షర్టు వేసుకుని తల్లి, చెల్లి పక్కన కూర్చుని వూజు చేస్తాడు. వోపక ఉంటే ఇక్కడ ఒక పాట ... "రకరధ రామా, జానకి రామా, లక్ష్మణ రామా, హనుమంతరామా, తాటి రామా భూర్బలక రామా, కారుణ్య రామా కరుణింపురామా" ఇది పల్లవి. చరణాలు ఏవైనా రాసుకోవచ్చు. రాత్రి పూట హీరో ఫైళ్ళు ముందువేసుకుని కూర్చుంటాడు. పాల గ్లాసుతో వస్తుంది. స్నే. హి. బుగ్గన చిటిక వేసి అందుకుంటాడు హీరో.

తరవాత సీను. చల్లని సాయంత్రం హీరో కారులో రంయిన వస్తున్నాడు. పూషారుగా సిగరెట్ తాగుతూ ఒంటివేళ్తో డ్రెస్ చేస్తూ వస్తున్నాడు. ఇంతలో దూరం నుండి "రక్షించండి. హెల్ప్" అంటూ అరుపులు వినిపిస్తాయి. వెంటనే కారు ఆపేసి పరుగున అటు వెళ్తాడు హీరో. పెద్ద గోడవును. అందులో బోలెడు రేకు పెట్టెలు, అట్ట పెట్టెలు, డబ్బాలు, డోక్కులు ఉన్నాయి. ఎవరూ లేరు. జాగ్రత్తగా వెతుకుతున్నాడు హీరో. అంతలోనే మళ్ళీ కేక. "దుర్మార్గుడా వదులు" అంటూ. అటు పరిగెత్తాడు. అక్కడ ఒక యువతి హీరోయిన్,

అవిడ మీద విలన్. వాళ్ళిద్దరి మీదికి హీరో దూకాడు. ఫైటింగ్. డిస్కూ డిస్కూ. పది నిమిషాల ఫైటింగ్ అనంతరం విలన్ పారిపోయాడు రక్తసిక్తమైన ముఖం, చింకిపీలికలైన బట్టలతో. హీరోమాత్రం బంగారు తండ్రిలాగా ఉన్నాడు.

సుతారంగా క్రాపు సర్దుకుని హీరోయిన్ వైపు వడివాడు. "పారిపోయాడు పిరికి వండ" అన్నాడు.

"మీ రుణం తీర్చుకోలేను" అంది హీరోయిన్ అతన్నే చూస్తూ. "పరవాలేదు. అయినా రోజులు తగలబడిపోతున్నాయి. మనుషులలో రాక్షసత్వం ప్రబలిపోతోంది. రాను రాను ఆడదానికి రక్షణ తగ్గి పోతోంది. మన జాతి పిత గాంధీ గారు ఏమన్నారు. స్త్రీని పవిత్రంగా చూడమన్నారు. స్త్రీ గౌరవం దేశ గౌరవం. జాతి గౌరవం. కానీ అది మర్చిపోయి ఈ నాడు అందరూ రేపులు చేసేస్తున్నారు. మన జాతికే మాయని మచ్చ తెస్తున్నారు. ఇది ఇంకా ప్రబలిపోతే దేశం అంతా అవినీతిపాలై పోతుంది. అందరూ రేపులు చేస్తారు. అసలు అందరూ రేపులే చేస్తారు. ఆ నాడు ఈ దేశ ప్రగతి, ఈ దేశసాభాగ్యం ఏమైపోతాయి. నాశనం అంబోతాయి. నా మనసు బాధపడుతోంది తల్చుకుంటేనే. మన జాతి పిత అత్యు మోషిస్తుంది" అంటూ ఆ పక్కనే ఉన్న ఆయిల్ డ్రమ్ముకి కల బాదుకుని వింపిస్తాడు హీరో.

ని. ర. స: కాస్త రేటు ఎక్కువ అయినా సుబ్బర మైన హీరోని వెట్టుకుంటే బరువుగా డైలాగులు చెబుడు. ఎక్కువ బాగా పోతుంది.)

హీరోయిన్ కళ్ళలో నీళ్ళు. హీరో దగ్గరగా వెళ్ళి

అతని భుజం మీద చెయ్యి వేసింది. "చూడండి నన్ను ఇప్పటికీ చాలా మంది రేపు చెయ్యటానికి ప్రయత్నించారు. ప్రతి సారి ఎవరో ఒకరు రక్షిస్తూనే ఉన్నారు. కానీ మీ లాంటి కరుణామయిడిని, ప్రేమమూరిని నేను ఇంతవరకు చూడలేదు. మీ లాంటి వారు ఒక్కరు ఉన్నా మనదేశం తప్పక బాగు పడుతుంది. నా మాట నమ్మండి" అంది.

వెనక్కి తిరిగి చూశాడు హీరో. "మీరు ఎంత మంచివారు" అన్నాడు.

"నన్ను అలా మీరు అనకండి. నేను మీదాన్ని" అంది సిగ్గుగా హీరోయిన్.

"అగు. నీ ప్రేమ నన్ను పిచ్చివాడిని చేస్తోంది కానీ, నేను నీ ప్రేమకు అనర్థుడిని" అన్నాడు హీరో దీవంగా.

"ఏం ఎందుకు చెప్పండి" అంది హీరోయిన్.

"నాది ఒక దీన గాధ. నా చిన్నతనంలో..." అంటూ పైకి చూడటం ప్రారంభించాడు.

ఫ్లాష్ బాక్ బిగిన్. ఒక ఇల్లు. అందులో ఒక మధ్య వయసు ఆయన, ఆయన భార్య, ముగ్గురు పిల్లలు. హీరో చెప్పున్నాడు. చూ నాన్నగారు ఎంతో మంచి వారు. చూ అమ్మ ఎంతో మంచిది, చూ చెల్లెలు, తమ్ముడు అంతకన్నామంచివాళ్ళు. ఆ రోజు మా ఇంట్లో చూ చెల్లి పుట్టిన రోజు. అందరం పండగ చేసుకున్నాం. సరదాగా గడిపాం. ఆ సాయంత్రం అందరం బయట కూర్చుని ఉన్నాం. కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నాం. చూ నాన్నగారి సిగరెట్లు అయిపోయాయి. 'బాబూ! సిగరెట్లు తెచ్చిపెట్టరా'

అన్నారు. అలాగే నాన్నగారూ అంటూ ఆయన పాదానికి దట్లం పెట్టి బయలుదేరాను. మా ఇంటికి ఆర ఫర్లంగు దూరంలో ఉన్న కిల్లి షేపు వైపు నడక సాగించాను. నా మనసువిండా సంతోషం, సరదా. గబగబ వెళ్ళి సేగిరెట్లు కొన్నాను. వెనక్కు తిరిగాను. నా మనసులో ఏదో దిగులు. ఆరాలం, భయం. మెల్లిగా అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ ఇంటివైపు నడిచాను. ఇల్లు దగ్గరవడింది. గబగబ పరిగెట్టాను. ఆక్కడ ఇల్లు లేదు. కూలిపోయింది. అమ్మా, నాన్న గారూ, చెల్లి, తమ్ముడూ ఎవరూ లేరు. భయంవేసి కేకలు వేశాను. దూరంగా ఒక కారు. అందులోనించి ఏడుస్తున్నాడు. తమ్ముడు. ఆటు పరుగెట్టాను. కానీ ఆలస్యం అయిపోయింది. కారు వెళ్ళిపోతోంది. నేను ఆ దుర్మార్గుడి ఎడమ కాలుమాత్రమే చూడ గలిగాను. నీలం పాంటు వేసుకుని ఉన్నాడు" అన్నాడు హీరో కసిగా.

"ఎవరు వాడు? ఎవరు ఆ దుర్మార్గుడు" అంది

ఉండేవాడిని. కానీ ఏమీ చెయ్యలేకపోయాను. అసమ ర్పదేనై పోయాను" అంటూ దుఃఖించాడు హీరో. తలనిమిది 'బాధపడకండి' అంటూ వోదార్చింది హీరోయిన్ కన్నీళ్ళతో.

"ఎలా బాధపడకుండా ఉండను చెప్పండి? అప్పుడు నాకు ఏదేళ్ళు. ఇప్పుడు ఇరవై ఏడేళ్ళు. ఆ నాడు ఒంటరిగా ఉండిపోయిన నేను ఎంతో కష్టపడ్డాను. ఒక మహాత్ముడు నన్ను చేరదీశాడు. బరువులుమోసి, పేపర్లు పంచి, రిక్వెస్ట్ లాగా డబ్బు కూడబెట్టి ఒక పాక్టరీ కొనుక్కున్నాను. ఇప్పుడు నాకు బోలెడు డబ్బు ఉంది. కార్లు, బంగళాలు, నౌకర్లు అందరూ ఉన్నారు. కానీ నాకు శాంతి లేదు. కళ్ళు మూసినా, తెరిచినా నా కళ్ళ ముందు ఆ నీలం పాంటు కాలే కనిపిస్తూ ఉంటుంది. ఏ రోజైనా వాడి మీద ప్రతీకారం తీర్చుకోవాలి. ఆనాడే నా మనసుకు శాంతి" అన్నాడు నిలువెల్లా వణికిపోతూ హీరో.

హీరోయిన్ అతని దగ్గరగా వచ్చింది. అతని తల

నడుం మరొకరు పట్టుకుని కారులో ఎక్కారు. కారు రివ్యూన దూసుకుపోయింది.

వెళ్ళి హీరోయిన్ ఇంటి ముందు ఆగింది. హీరోయిన్ దిగబోయింది. హీరో చెయ్యి పట్టుకుని లాక్కుని ముద్దు పెట్టుకోబోయాడు. (అవిడకి ఏం అభ్యంతరం లేదు కానీ సెన్సార్ కి అభ్యంతరం.) అందుకే వారింపి మొహం పక్కకి తిప్పేసుకుంది.

"చీ పో అల్లరి మనిషిని నువ్వు. ఇవ్వి మన వెళ్ళి ఆయ్యాక" అంటూ కారులోంచి దిగబోయింది.

మళ్ళీ లోపలికి లాక్కున్నాడు హీరో. కాసేపు అయ్యాక దిగబోయింది. మళ్ళీ లోపలికి లాగాడు హీరో.

ఇలా ఇరవై ఆరు సార్లు జరిగాక ఎలాగైతేనే హీరోయిన్ దిగి లా లా చెప్పింది. కారు కదిలి వెళ్ళి పోయింది.

హీరోయిన్ ఇంట్లోకి నడిచింది. మేడ మీద చీకటిలో నిలబడి ఇదంతా గమనిస్తున్నాడు హీరో యిన్ తండ్రి. నోట్స్ పైపు. సీరియస్ గా ఉన్నాడు.

"పూ" అని హాంకరించి లోపలికి వడిచాడు. హీరోయిన్ స్టైలుగా నడుస్తూ సాటపాడుకుంటూ లోపలికి వచ్చింది.

పెద్ద హాలు. హాలులోంచే పైకి వెళ్ళు. కళ్ళు తిరిగి కింద పడిపోయేంత గొప్ప ఫర్నిచర్. "అగు" అన్నాడు హీరోయిన్ తండ్రి. అగిపోయింది హీరో యిన్.

"ఎక్కడికి వెళ్ళావ్?"

"షికారుకి?"

"ఎవ రతను?"

"నా స్నేహితుడు."

"అబద్ధం. స్నేహితుడయితే అర్ధరాత్రి పూట నిన్ను ముప్పై రెండు సార్లు కాల్స్ కి లాగడు" అని గర్జించాడు తండ్రి.

"ముప్పై రెండుసార్లు ఏం లాగలేదు. ఇరవై రెండు సార్లు లాగాడు" అంది హీరోయిన్ కోపంగా.

"కాదు. ముప్పై రెండుసార్లు."

"ఏం కాదు—ఇరవై రెండుసార్లు".

"కాదు—నేను కచ్చారా చూశాను. ముప్పై రెండు సార్లు.

"అరె—కాదంటుంటే. నన్నే కదా లాగాడు. నాకు తెలియకుండా ఉంటుందా? ఇరవై రెండుసార్లు నాన్నగారూ" అంది హీరోయిన్ ఖచ్చితంగా.

"సరే, ఎన్నో కొన్నిసార్లు. స్నేహితుడైతే అలా లాగడు" అన్నాడు తండ్రి రాజీకీ వస్తూ.

"కాదు లాగుతాడు" అంది హీరోయిన్ పెంకిగా.

"ఉహూ లాగడు" అన్నాడు తండ్రి మొండిగా.

"లాగుతాడు."

"లాగుడు."

"లాగుతాడు."

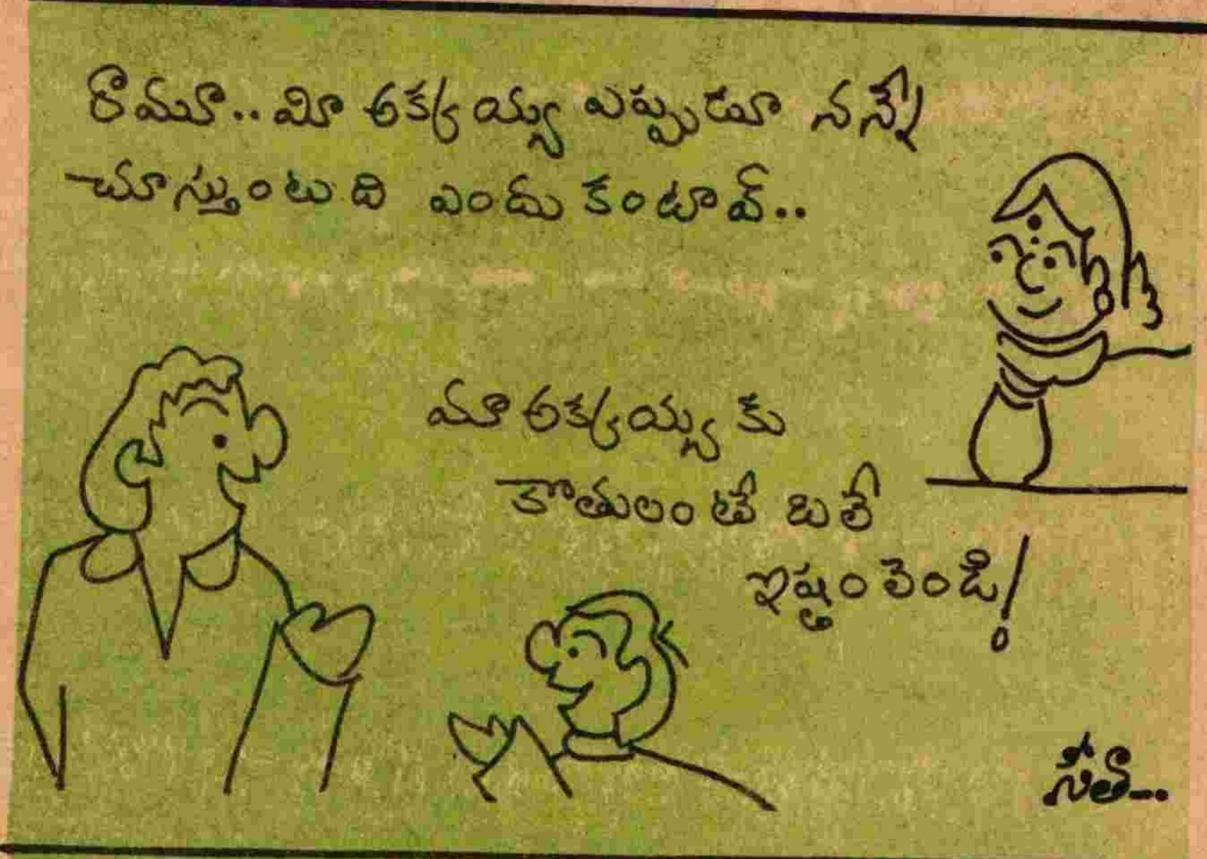
"లాగుడు."

"లాగుతాడు."

"లాగుడు. ఏచివేషాలు వేస్తున్నావు. చెప్పు, ఎవడు వాడు?" అని గర్జించాడు తండ్రి.

వలవల ఏడిచింది హీరోయిన్.

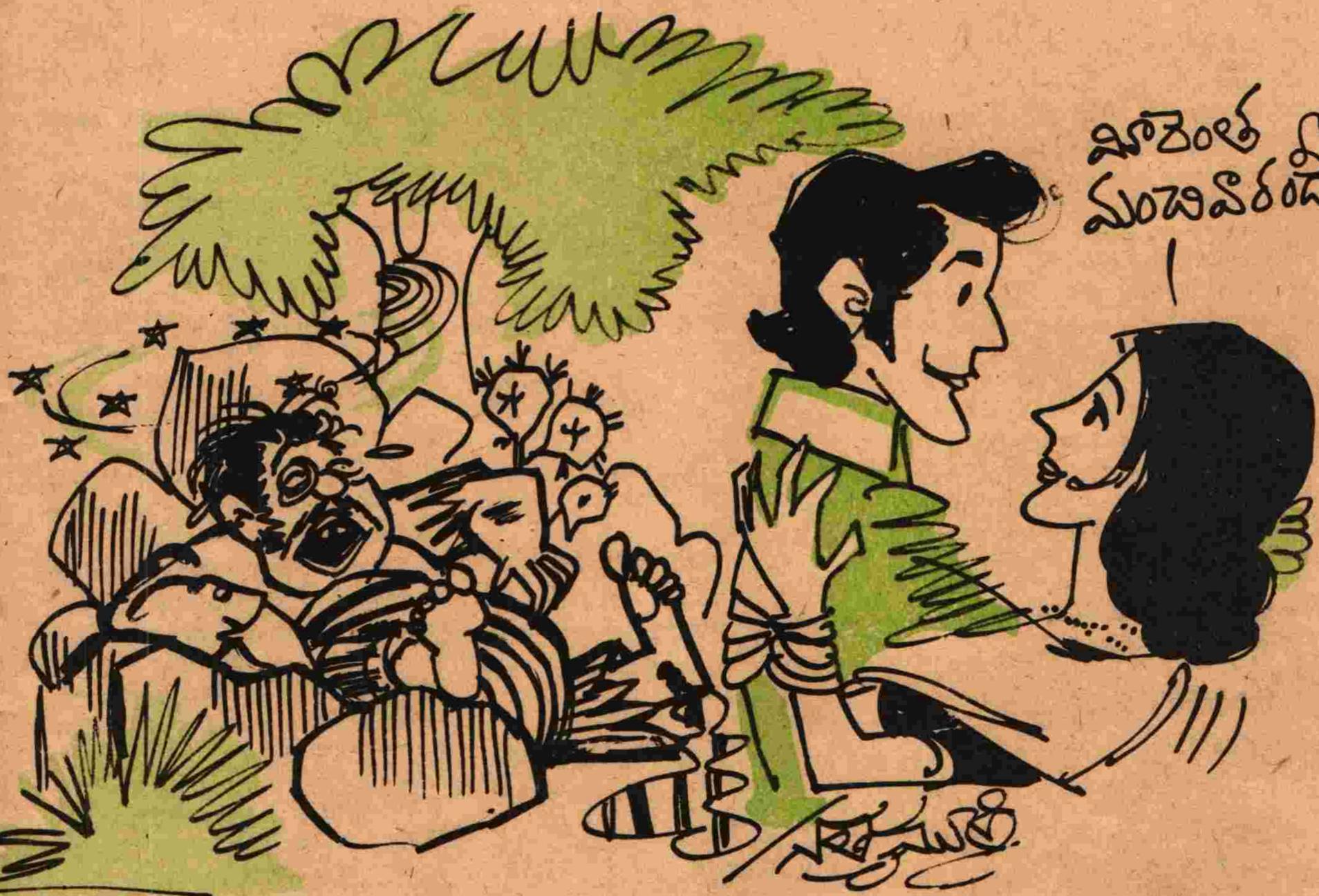
(ని. ర. స. కాస్త ఏడవగల హీరోయిన్ ని

హీరోయిన్ నిప్పులు కక్కుతూ. హీరో నోరువిప్పాడు. "వాడు మానాన్నగారికి శత్రువు. వాడి బాన్ కొడుకు పరీక్ష బాగా రాయక తప్పాడు. మా నాన్నగారిని చూర్కూలు కలిపి పాన్ చేయించమన్నాడు. కానీ సత్యమే పరమావధిగా జీవించే మా నాన్నగారు వల్లకా దన్నారు. డబ్బు ఆశ చూపాడు. వాడి యజమాని కొడుకు ఏడవక్లాసు పాసయ్యేలాగా చూస్తే మా నాన్నగారికి పాతిక లక్షలు ఇస్తానన్నాడు. కానీ తను సమ్ముకున్న ధర్మం మూడు అమ్మతమ్మార్ని మా నాన్నగారికి ఆ డబ్బు త్పణ ప్రాయంగా కనిపించింది. అందుకే నీల్లేదన్నారు. మంచికి రోజులుకావు. నీతికి బ్రతుకులేదు. నిజానికి విలువలేదు. ధర్మానికి బయలు లేదు. అందుకే ఆ దుర్మార్గులు మా నాన్న మీద కత్తిగట్టి పగ పెంచుకున్నారు. నేను లేని సమయం చూసి, నేను సిగరెట్టు పెట్టే తెచ్చేలోపల మా ఇల్లు పడగొట్టి నా వాళ్ళందరినీ తీసుకు పోయారు. నేనే ఉండి ఉంటే వాళ్ళందరినీ చంపేసి

లోకి చేతులు పోనిచ్చి గాఢంగా తన గుండెకు హతు కుంది. "అవేళవడకండి. మీ ప్రతిజ్ఞ తప్పక నెరవేరు తుంది. మీ వాళ్ళంతా మీకు కనిపిస్తారు. నా చూట వినండి. నేను మీకు తోడు ఉంటాను" అంటూ అతని తల మీద తన తల వాలుకుని పరవశంగా కళ్ళుమూసుకుంది. హీరోయిన్ నడుం చుట్టూ చేతులు వేసి గాఢంగా కావలించుకున్నాడు హీరో. నెక్ట్ ట సీన్ : పచ్చిక బయళ్ళు, జలసాతాలు, నెమళ్ళు, కొండలు—ఏటన్నింటికీ మధ్య హీరో, హీరోయిన్ డ్యూయట్ పాట — "నీ కనులలో నేను, నా మనసులో నువ్వు ఈ పచ్చికలో పార్లదాం, ఈ సెలయేటిలో మునుగుదాం." ద. ర. స. చరణానికి ఒక డ్రెస్ తప్పనిసరిగా మార్చాలి. శక్తి ఉంటే పదానికి ఒక డ్రెస్ మార్చినా బాగానే ఉంటుంది. సరే డ్యూయట్ అయిపోయింది. ఇద్దరు ఒకరి,

షారెంట్ మంజువరండ్

పెట్టెస్తే నిక్కెవంలా తనూ ఏడుస్తుంది. (పేక్ష కుంపి ఏడిపిస్తుంది.)

హిరోయిన్ తండ్రికి ఏడుపు వచ్చింది. కూతురి దగ్గరికి వెళ్ళి తల నిమిదాడు. "చూడు, తల్లీ. మీ అమ్మే కనక బ్రతికి ఉంటే నీ సంగతి తనే చూసు కునేది. తను చచ్చిపోయింది కాబట్టి వేసు నిన్ను బాధపెట్టక తప్పటం లేదు" అన్నాడు గద్గద్ కంఠంలో.

"నాన్నా, మీ బాధ నాకు తెలుసు నాన్నా. మీరు వన్ను ఎంత ప్రాణంగా చూస్తారో నాకు తెలుసు. కానీ అతను చాలా మంచివాడు, నాన్నా" అంది హిరోయిన్ ఏడుస్తూ.

"ఏమో తల్లీ. నువ్వు చూమూలు మనిషివైతే ఏం ఫరవాలేదు. కానీ నా డెబ్బై ఆరు లక్షల ఆస్తికీ ఏకైక వారసురాలివి. నీ అస్తి మీద, నీ అందం మీద కన్నువేసి ఎవరైనా నిన్ను మోసం చేస్తారేమో అని భయం" అన్నాడు తండ్రి గంభీరంగా.

కిలకల నవ్వింది హిరోయిన్. "నాన్నా! నాకు అంతమాత్రం తెలియదా? ఇతనికి తొంబై వాలుగు లక్షల ఆస్తి ఉంది. వెనకా ముందూ ఎవరూ లేరు." అంది.

హిరోయిన్ తండ్రి మె.హం వికసించింది. 'నా తల్లీ...నా బంగారు తల్లివి నువ్వు. ఇక కానిచ్చెయ్య, అమ్మా. నీ ఇష్టం' అన్నాడు.

"పొండి నాన్నా" అంటూ సిగ్గుగా నవ్వి తన గది లోకి పరుగెట్టింది హిరోయిన్. (స్ప్రింగ్ కాల్ మీద ఎగిరి ధూకింది. అటూ ఇటూ పార్లింది. మంచం మొగ్గలు వేసింది. చివరికి తిన్నగా పడుకుని పక్క నున్న ఫోన్ అందుకుని డయల్ చేసింది.

హిరో అందుకున్నాడు. "హలో" అన్నాడు. "ఏయ్ నేనే" అంది హిరోయిన్. ఇద్దరూ కాసేపు ప్రేమ కబుర్లు చెప్పుకున్నారు. "రేపు సాయంత్రం కొండ దగ్గరకు రా" అంది హిరోయిన్.

"ఎస్తే ఏం ఇస్తావు?" అన్నాడు హిరో. "నీకు కావలసింది ఇస్తాను" అంది హిరోయిన్. మెలికలు తిరిగిపోయి ఫోన్ పెట్టెకాడు హిరో. తరవాతి సీన్ : హిరో దర్జాగా తయారై కొండదగ్గర వెతుకుతూ ఉంటాడు.

వెనకనుండి "వో వో" అని పాట. మళ్ళీ వెతు క్కుంటాడు హిరో. ఒక చెట్టు చాలునుండి బయటికి వచ్చింది హిరోయిన్.

"వచ్చాను రోయ్, నీకోసం వచ్చాను రోయ్, నాన్న నడవనూరు రోయ్, మనిద్దరికీ పెళ్ళవుతుంది రోయ్" అంటూ పాట పాడుతుంది.

ఆనందం పట్టలేక పూనకం వచ్చిన వాడిలాగా ఒళ్ళూ, తలా, కాళ్ళూ పూపేస్తూ డాసు చేస్తాడు హిరో.

హిరోయిన్ కూడా పిచ్చిదానిలాగా డాన్సుచేస్తుంది. ఇద్దరూ కావలించేసుకుని, దొర్లి, పొర్లి డాన్సు చేస్తారు. పెద్ద వాన—ఇద్దరూ తడుస్తారు. చలికి వణుకుతూ కారు ఎక్కుతారు.

తరవాతి సీన్ : సై. హి. పూల బుట్టతో గుడికి వస్తుంది. చక్కటి పట్టువీర. వాలుజడ. ముఖాన ఆర్థ రూపాయి కాసంత బొట్టు. దేవుడి దర్శనం చేసుకుని వస్తూ ఎదురుగా వస్తున్న సై. హిరోని డాష్ ఇస్తుంది. పూలబుట్ట కిందపడిపోతుంది. సై. హిరో అవి తీసి ఇస్తాడు.

"సారీ" అంటాడు కన్నార్పకుండా సై. హి.ని చూస్తూ.

"ఫరవాలేదు" అంటుంది సిగ్గుగా సై. హి.

"పదండి నా కారులో దింపుతాను" అంటాడు.

"సరే" అని కారు ఎక్కుతుంది.

"మీరు ఎక్కడ ఉంటారు? మీ నాన్నగారి పేరు ఏమిటి?" అంటాడు. సై. హిరో.

వలవల ఏడుస్తుంది సై. హి. "మా నాన్న గారు లేరు" అంటుంది.

"అయ్యో! సాపం, ఏడవకు" అంటూ తనూ కన్నీరు కారుస్తాడు.

"ఏడవను. నాకు ఏడవల్సిన అవసరం లేదు. నాకు ఒక అన్నయ్య ఉన్నాడు. ఎంత మంచివాడో! మా అన్నయ్య నవ్వితే వెన్నెల నవ్విపట్లు ఉంటుంది.

మా అన్నయ్య మాస్తే పాలు పొంగినట్లు ఉంటుంది. మా అన్నయ్య నడిస్తే దాన్ని చేసి నట్లుంటుంది. మా అన్నయ్య మాట్లాడితే పాట పాడనట్లు ఉంటుంది. మా అన్నయ్య కళ్ళు లేడి కళ్ళు. ముక్కు చిక్క ముక్కు" అంది సై. హి. పరవశంగా.

"అలాగా. అయితే అంత మంచి అన్నయ్యని నాకు చూపించా" అన్నాడు సై. హి.

"అలాగే" అంది సై. హి. సిగ్గుపడుతూ.

కారు ఆసి "బి లివ్ యూ" అన్నాడు సై. హి. సిగ్గుపడి చేతుల్తో మె.హం కప్పుకుని పారిపోతుంది సై. హి.

ఇక విశ్వదర్శి ప్రేమ...

(ద. ర. స. : బడ్జెట్ ఎలా చేస్తే విశ్వదర్శికి ఒక డ్యూయట్ పెట్టచ్చు. అవుట్ డోర్లో. లేదా అవసరం అనుకుంటే చేతులు నలుపుకోవటంతోనూ కౌగిలింతలతోనూ సరిపెట్టేయచ్చు. చివరలో ఇద్దరినీ ఒక కట్టెం అడితిలోకో, చీకటిదిలోకో, కొండ గుహ

"నేను—నూ—నేను ..."

"నూ నూనూ?"

"నేను ఒకతన్ని ప్రేమించాను. ఆతన్ని వెళ్ళి చేసుకుంటాను" అంది సై. హి.

దీర్ఘంగా నిట్టూర్చాడు హి. కిటికీ దగ్గరకు వెళ్ళి సిగరెట్టు ముట్టించుకున్నాడు.

సై. హి. వెంటనే వెళ్ళి ఆతని కాళ్ళ మీద పడి "అన్నయ్యా, నీ మనసు కష్టపెడితే క్షమించు" అంది.

వెంటనే చెల్లెలిని లేవనెత్తాడు హి. కళ్ళు తుడిచాడు.

"పిచ్చికల్లి! ఎందుకమ్మా ఏడుపు? నీ సంతోషమే నా సంతోషం" అన్నాడు గాఢంగా కావలిం చేసుకుని.

దుఃఖ శుభులు కాస్తా ఆనంద బాష్పాలుగా మారి పోయాయి సై. హి.కి.

హి.యి.న్.వి రేపు చెయ్యబోయి చావు తన్నులు తిప్పవాడు) వస్తాడు. ఆతన్ని ప్రేక్తకులు గుర్తు పట్టేస్తారు. కానీ హి. గుర్తు పట్టకూడదు. "హి.యి.న్.వి" అని చెయ్యి అందిస్తాడు హి. అతను మాత్రం హి.ని, హి.యి.న్.వి గుర్తు పట్టేస్తాడు. పళ్ళు కొరుక్కుంటాడు కసిగా. హి.గారి గుడ్డితల్లి కుర్చీలో కూర్చుంది.

కాసేపు అయ్యాక హి. అందరినీ ఉద్దేశించి, "నా చెల్లెలు పాట పాడుతుంది" అని ఎనోన్ను చేస్తాడు.

వెంటనే సై. హి. చిరునవ్వులు చిందిస్తూ వెళ్ళి అక్కడ ఎత్తుగా పెట్టిన వేదిక మీద కూర్చుని వీణ చేతుల్లోకి తీసుకుంటుంది. టింగు టింగుమని వీణ వాయిద్యం మొదలు. (ద. ర. స. ఇక్కడ వీలైతే వరకు క్లబ్బ్ చూపించకుండా ఉంటే మంచిది. కాదు సై. హి.ని క్లబ్బ్ తియ్యాలిందే అని మీరంటే ఆ సై. హి. చేసే నటికే ముందుగానే గట్టిగా చెప్పాలి. తల్లి నవ్వు ఎంత బిజీ అర్థిస్తుంది అయినా వీణ రెండు చేతులతోనూ వాయిచి తీరాలిందే. అంతేకానీ, కుడిచెయ్యి కదిలించకుండా ఎడచేత్తో వీణంతా తడిమెయ్యడానికి వీలులేదు. అని వాచురించాలి.)

పాట — అన్నయ్యా, కన్నయ్యా నా మదిలో వెలిసిన చిన్నయ్యా, నీవు లేనిదే బ్రతుకులేదు పిచ్చయ్యా" అంటూ ఆనంద బాష్పాలతో సై. హి. పాడుతూ ఉంటే నిలువెల్లా పులకించి పోతూ, మాటిమాటికీ కళ్ళుతుడుచుకుంటూ ముక్కు రుమాల్లోకి చీదుకుంటూ ఆనందిస్తాడు హి.

హి.ని చూసి హి.యి.న్.వి, సై. హి.ని చూసి సై. హి. కూడా కళ్ళు నీళ్ళు పెట్టుకుంటారు. పార్టీకి వచ్చిన వాళ్ళందరూ సై. హి. గానకళా కౌశలానికి ముగ్ధులై బుర్రలు పూపుతుంటారు. పాట ముగిసింది. అందరూ కరతాళధ్వనులు చేస్తారు. వెంటనే హి. సై. హి. ని గాఢంగా కావలిం చేసుకుంటాడు. ఆ తరువాత హి. సై. హి.ని, హి.యి.న్.వి సై. హి.ని, హి. తండ్రి సై. హి. తండ్రిని కావలిం చేసుకుంటారు. గుడ్డి తల్లిని కాంతమ్మ కౌగిలించుకుంటుంది. హి. స్నేహితులు కమేడియన్ని కావలిం చేసుకుంటారు. విలన్ తను కౌగిలించుకునేందుకు ఎవరూ లేక పళ్ళు పటపట కొరుకుతాడు. నీ మీద ప్రతీకారం తీర్చుకోకపోతే నా పేరు విలనే కాదు అని ప్రతిజ్ఞ చేస్తాడు హి.ని చూసి.

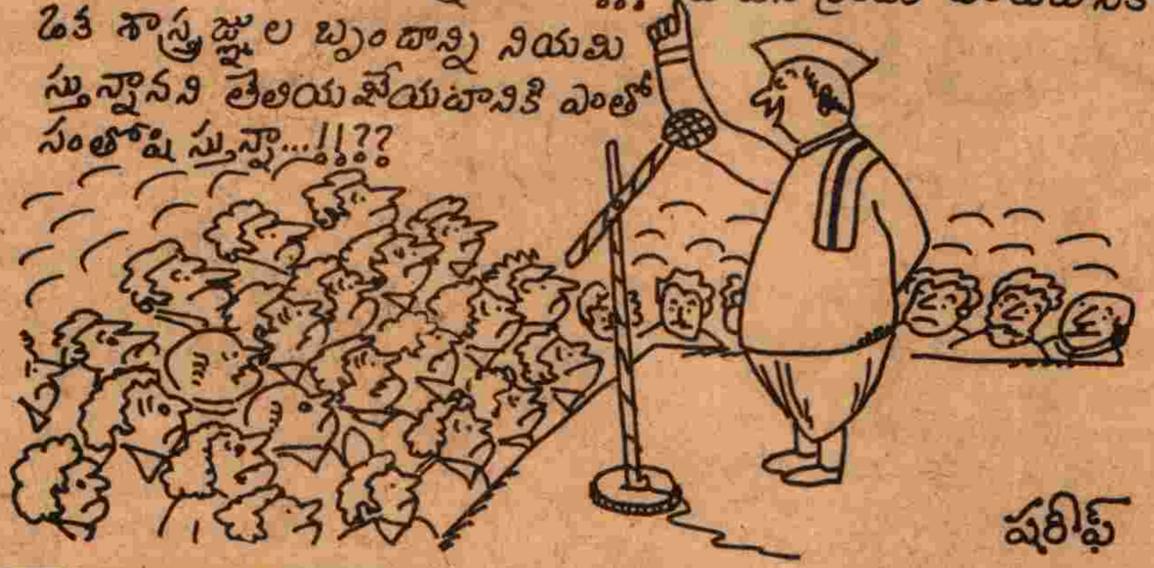
తరువాతి సీన్. హి. తయారై కిందికి వచ్చాడు. "చెల్లి" అని పిలిచాడు.

"ఏమిటన్నయ్యా" అంది సై. హి. వరుగున వచ్చి.

"నీ ప్రేయిడి దగ్గరకు వెళ్ళి మాట్లాడి వస్తాను" అన్నాడు చెల్లెలి బుగ్గమీద చిటికవేసి. మెలికలు తిరిగిపోయింది సై. హి.

పడవంత కారులో సై. హి. ఇంటికి వెళ్ళాడు హి. సై. హి. తండ్రి ఇంటిముందు కూర్చుని ఉన్నాడు. అదో పెద్ద బంగళా. దానిముందు లాన్. లాన్ల కుర్చీలు. 'రండి' అని ఆహ్వానించాడు సై. హి. తండ్రి. హి. హి.యి.న్.విగా కూర్చున్నాడు. కూలింగ్

ఇకపై... ఆకాశాన్ని అంటుకున్న ధరల్న సుఖం భయపడవలసిన అవసరం లేదు...! సైన్ను ఎంతో ఆభివృద్ధి చెందిన ఈ రోజుల్లో వాటిని దించటం చిన్న పని...!!? వాటిని త్రింధికి తించటానికి డి.కె. శాస్త్రి, జుల బృందాన్ని నియమిస్తున్నానని తెలియజేయబానికి ఎంతో సంతోషిస్తున్నా...!!??

షరీఫ్

లోనికో, చెయ్యి తొరలోనికో, ఏదీ లేకపోతే కొత్తగా ఉంటుంది కారు కిందకో వసించటం మాత్రం మర్చిపోకూడదు.

తరువాత సీన్ : హి. వచ్చి "అమ్మా, తల్లి, చెల్లి" అంటూ పిలుస్తాడు. వరుగున వస్తుంది సై. హి. — "ఏమిటన్నయ్యా?" అంటూ.

"నీ పుట్టిన రోజుకి బ్రహ్మాండమైన పార్టీ ఇస్తాను. ఆ రోజే ఈ వూరిలోని యువకులను అందరినీ పిలుస్తాను. అందులో నీకు వచ్చిన వాడిని, నువ్వు మెచ్చిన వాడిని నీకు ఇచ్చి వెళ్ళిచేస్తాను" అన్నాడు.

తల వంచుకుని కాలి బొటనవేలితో నేలను రాస్తుంది. సై. హి. గాఢంగా చెల్లిని కౌగిలించు కొని "నా తల్లికి ఎంత సిగ్గు వచ్చింది" అంటాడు హి.

"కాదన్నయ్యా. నేను, నేను, నేను. నేను ..."

"ఏమిటమ్మా నవ్వు?"

"మా అన్నయ్య ఎంత మంచివాడు" అంది.

"ఆతన్ని నీవుట్టిన రోజుకి పిలు" అన్నాడు హి.

తరువాతి సీన్ : బ్రహ్మాండమైన పార్టీ. ఇల్లు అంతా బల్బులు. హాలునిండా జనం. మోకాళ్ళు కనిపించేలాగా గొన్న వేసుకున్న అమ్మాయిలు, నూట్లు వేసుకున్న అబ్బాయిలు. హి. బ్రహ్మాండమైన సూట్లు వేసుకుని అటూఇటూ తిరిగిస్తున్నాడు. సై. హి. మోకాళ్ళదాకా జరి అంచు ఉన్న చీ రకట్టు కుని తిరుగుతోంది. హి.యి.న్.వి తండ్రితో ప్రవేశం. ఫాషన్ గా కట్టుకున్న చీర. స్లీవ్ లెస్ జాకెట్టు. హి. ఎదురు వెళ్ళి ఆహ్వానించాడు. హి. హి.యి.న్.వి కళ్ళతో మాట్లాడుకున్నారు కాసేపు. తరువాత సై. హి. ప్రవేశం. సై. హి. అన్నయ్య దగ్గరికి పరిగెట్టి ఆతన్ని చూపించింది. హి. వచ్చి సై. హి.ని తీసుకు వెళ్ళాడు లోపలికి. సై. హి. సై. హి. కూడా కాసేపు కళ్ళతో మాట్లాడుకున్నారు. అంతలోకే విలన్ (అంటే ఆ నాడు

గ్లాసెన్ లోని బల్లమీద వెళ్ళాడు. నాకర్లు కాసే అందించారు.

హీరో మొదలుపెట్టాడు. "చూడండి—నా చెల్లెలు మీ అబ్బాయిని ప్రేమించింది. వాళ్ళిద్దరికీ పెళ్ళి చేసేద్దాం" అన్నాడు.

సై. హీరో తండ్రి నవ్వె—"అసలు మీకు చెల్లెళ్ళులేరు. ఈ ఆమ్మాయి ఎవరు?" అని అడిగాడు.

హీరో లేచి దీర్ఘంగా నిట్టూర్చాడు. "చూడండి. నాకు చెల్లెలు ఉండేది. కానీ ఇప్పుడు లేదు. ఈ చెల్లెలు నా చెల్లెలు స్థానంలో వచ్చింది. కాబట్టి ఈ ఆమ్మాయే నా చెల్లెలు" అన్నాడు.

సై. హీరో తండ్రి లేచాడు. "కావచ్చు. కానీ, నేను చాలా బుద్ధివంతుని. రేపు మీ చెల్లెలు వస్తే ఈ చెల్లెలు సంగతి వట్టింతుకోరు. అందుకే నీ చెల్లెలు నా ఇంటి కోడలు కావాలంటే నీ యావ దాస్తే నీ చెల్లెల పేర రాయాలి" అన్నాడు.

హీరో ముఖం గంభీరంగా అయింది. గంభీర మైన బాక్ గాండు మ్యూజిక్. "నరే నేను ఆలో చించుకు చెప్పాను" అన్నాడు, హీరో లేచి నిలబడి.

వాక్యం సై. హీరో ఎదురయ్యాడు. "చూడండి — నేను చాలా మంచివాడిని, మీ చెల్లెల్ని ఎంత ప్రేమిస్తున్నాను. నేను మా నాన్న చేతిలో కీలుబొమ్మని. మా నాన్న మా ఆమ్మ చేతిలో తోలు బొమ్మ" అన్నాడు హీరోతో.

గంభీరంగా నవ్వాడు హీరో. "మనమంతా ఆ దేవుడి చేతుల్లో ఆట బొమ్మలం" అని సై. హీరో ఋజుం తట్టి వెళ్ళిపోయాడు.

అతను వెళ్ళినవైపు చూసి చేతులు జోడించి కళ్ళు బిచ్చు పెట్టుకుంటాడు సై. హీరో. (ని. ర. స. మన పిక్కర్లో కన్నీళ్ళు పన్నివేళలు చాలా ఉన్నాయి. కాబట్టి ఏకంగా హోలోసేలన ఒక కిరసనాయిల డబ్బాడు గ్లిజరిన్ కొనేసుకుంటే లాభం.)

నెక్స్ట్ సీన్ : హీరో ఇంట్లో గుడ్డి తల్లికి పరిస్థితి వివరించాడు హీరో. గుడ్డి తల్లి నసేమిరా ఒప్పుకోలేదు. "నాయనా అనాధలం—నుమ్మల్ని తీసుకోచ్చి ఇంత బాగా చూస్తున్నావు. అంతే చాలు. ఈ వరతుకి ఒప్పుకోకు. వేరే సంబంధం చూడు. అడిగాక ఈనాడు నిన్ను బికారిని చేసిన నాళ్ళు రేపు నన్నూ పొమ్మనరా? ఏదో నీడ పట్టిన పడి ఉన్నాను. మళ్ళీ కష్టాలు పడలేను. ఈ పాడు వ్యవహారం మనకు వద్దు" అంది.

అక్కడే నుంచుని ఉన్న సై. హీ. అంతా విని లోపలికి పరిగెట్టింది. వెనకే వెళ్ళాడు హీరో. "ఎందుకు, తల్లి ఏడుస్తున్నావు" అన్నాడు తం నిమిరుతూ.

"అన్నయ్యా! నేను కాలు జారాను" అంది సై. హీ. ఏడుస్తూ.

"అయ్యో! రాసుకోమ్మా" అన్నాడు హీరో సర్దిచెప్పా.

మరింత పెద్ది పెట్టున ఏడిచింది సై. హీ. "అయ్యో నీకేలా చెప్పా అన్నయ్యా. నేను ఈ కాలు జారటం కాదు. ఆ కాలు జారాను" అంది.

హీరో ఉగ్రుడయ్యాడు. "ఏమిటి—అంతవీచానికి

తలపడ్డాడా ఆ దుర్మార్గుడు. వాడిని ప్రాణాలతో వదలను" అన్నాడు అవేశంగా.

వారించింది సై. హీ. "అయిన తప్పు ఏమీ లేదన్నయ్యా. అంతా నా బలవంతంమీదే జరిగింది" అంది దీనంగా.

దీర్ఘంగా నిట్టూర్చాడు హీరో. "జానీలే, తల్లి! మంచిపని చేశావు. నీ ముఖంకంటే, నీ సంతోషం కంటే నాకు కావలసింది ఏముందమ్మా? నీకోసం నా ప్రాణమైనా ఇవ్వగలను. అటువంటిది చూ. ఈ తుచ్చమైన అన్న ఇవ్వలేనా? తృణప్రాయంగా భావించి ఇచ్చేస్తానమ్మా" అన్నాడు దృఢంగా.

భోరున ఏడిచింది. సై. హీ. "అయ్యో వద్దు, అన్నయ్యా! కాలే జాచానుగానీ, కడుపు రాలేదుగా. ఈ సంబంధం వదిలేసు కుండాం" అంది.

ఉలిక్కి పడ్డాడు హీరో. "తప్పమ్మా! అలా అనకూడదు. భారతదేశంలో—ఏది పవిత్ర భారత దేశంలో జన్మించిన స్త్రీకి ఒకడే భర్త, తల్లి! కష్టమైనా, సుఖమైనా అతనితోనే. అతనితోనే జీవితం సంచుకోవాలి. అతడే దైవంగా భావించాలి. ఇది తరతరాలుగా, యుగయుగాలుగా వస్తున్న సాంప్రదాయం, తల్లి! ఆనాడు నీత, అనసూయ, సుమతిలాటి సత్వతలు మన జాతికి గర్వకారణంగా, తలమానికలుగా, ఆణిముత్యాలుగా చరిత్రలో చిరస్థాయిగా నిల్చిపోయారు. వాళ్ళని ఆదర్శంగా తీసుకుని నేటి స్త్రీలు కూడా నడిచి పోవాలి" అన్నాడు గంభీరంగా (ద. ర. స.—నాలుగు టేకులు పాడైనా సరే కాస్త బాగా ఈ డైలాగు స్పష్టంగా హీరోచేత సరికిస్తే తప్పకుండా చప్పట్లు కొడతారు ప్రేక్షకులు.)

సై. హీ. కళ్ళలో నీళ్ళు. "అన్నయ్యా! నీలాటి మహానుభావుడికి, నీలాటి గొప్పవాడికి, నీలాటి త్యాగమూర్తికి చెల్లెలి ననటం నా అదృష్టం, అన్నయ్యా! కేవలం నా పూర్వజన్మ సుకృతం. జన్మ జన్మలకీ నీ చెల్లెలినయ్యే అదృష్టం కావాలని ప్రార్థిస్తున్నాను, అన్నయ్యా" అంటూ అన్నయ్య కాళ్ళమీద పడుతుంది.

లేవనెత్తాడు హీరో. చిరునవ్వులు చిందిస్తూ— "పిచ్చి తల్లి! ఎందుకమ్మా నీ కీ అన్నయ్య అంటే అంత ఇష్టం?" అంటూ గాఢంగా కావలించు కుంటాడు హీరో.

తరవాతి సీన్. పూరంతా దద్దరిల్లి పోయేలాగా సై. హీ. వెళ్ళి. దానికి అతిథుల్లో హీరోయిన్, హీ. తండ్రి, సై. హీ. తండ్రి, విల్ కూడా ఉంటారు. విల్ హీరోయిన్ని చూసి గుటకలు మింగుతాడు. హీరోయిన్ హీరోని చూసి లోట్టలు వేస్తూ ఉంటుంది. హీరోమాత్రం వెళ్ళికూతురిని చూస్తూ ఉంటాడు. మాంగల్యం తంతునానేనా అని బాగ్రాండ్లో మంత్రాలు. సై. హీరో సై. హీ. మెడలో తాళి కట్టేస్తాడు. విల్ హీ. తండ్రిని చెయ్యి పట్టుకుని పక్కకు లాక్కుపోతాడు. చెవిలో ఏదో చెప్పాడు. వెంటనే హీ. తండ్రి ముఖంలో రంగులు మారిపోయాయి. వెంటనే చర చర వచ్చి ఒక మూల నిలబడి

చిరునవ్వులు చిందిస్తున్న హీరోయిన్ని జబ్బు పుచ్చుకుని లాక్కుపోతాడు.

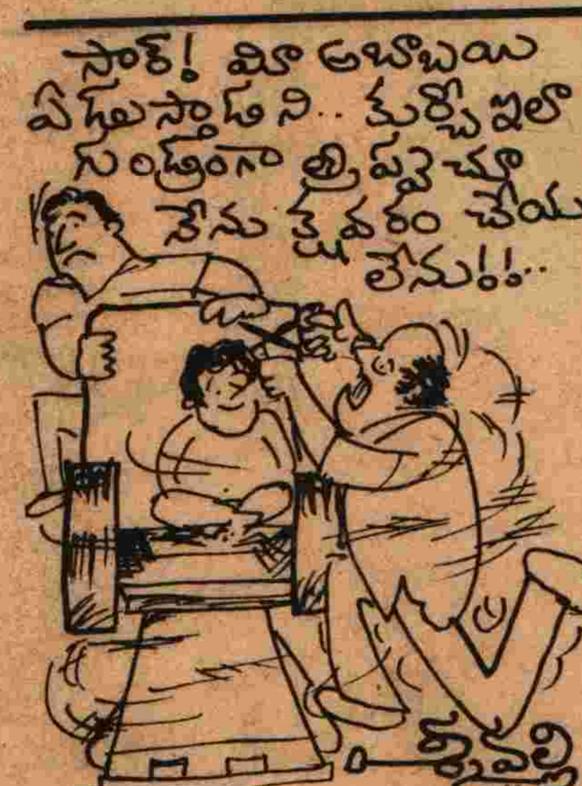
తరవాతి సీన్. హీరోయిన్ ఇల్లు. "నాన్నా ఏమిటి దప్పురన్యం?" అంది హీరోయిన్.

ఏమిటి అన్నావు హీ. తండ్రి తాపీగా "ఇంకా ఏమిటని అడుగు తున్నారా. నా ఆడపడుచు పెళ్ళి జరుగుతూ ఉంటే నన్ను మధ్యలో లాక్కు వచ్చేస్తారా!" అంది మండిపడుతూ.

"అవు. అది నీ ఆడపడుచూ కాదు. అతడు నీ భర్త కాలేడు. ఉన్నదంతా చెల్లెలి పేర్న రాసి ఇచ్చాడట. ఆ బికారిలో నీ స్నేహం చాలించు" అన్నాడు.

"ఏమిటి, నాన్నా, మీరు చెప్పింది? డబ్బులేనంత మాత్రాన అతన్ని వదులు కోనా? అయినా ఆయనకి ఏం తక్కువ? అతన్ని నేను ప్రేమించాను. అతన్నే పెళ్ళి చేసుకుంటాను" అంది అవేశంగా.

"నోర్మయ్. ముద్దుగా పెంచానని నామాటకే ఎదురు చెప్పావా? ఇక అతన్ని మర్చిపో. నీ పెళ్ళి విల్ తో నిశ్చయం చేసేశాను. అతనికి ఎనబై

రెండు లక్షల ఆస్తి ఉంది. ఇతన్నే పెళ్ళి చేసుకోవాలి నవ్వు" అని గదిలోకి తోసి తలుపు వేసి వెళ్ళి పోయాడు హీ. తండ్రి. పౌడరు విదారకంగా విలపించ సాగింది హీరోయిన్.

తరవాతి సీన్. హీరో ఇల్లు. సై. హీ., సై. హీరో ఇద్దరూ పూల దండలలో నిలబడి ఉన్నారు. హీరో సై. హీరో దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

"బావా నేను వెళ్ళి పోతున్నాను. నా చెల్లెల్ని, ఈ ఇంటిని, ఈ సంపదను నీకు ఇచ్చి వెళ్ళిపోతున్నా. నా చెల్లెల్ని జాగ్రత్తగా చూసుకో" అని, సై. హీ. తండ్రి దగ్గరకు వెళ్ళాడు. "మీరు అన్నట్లు నా యావదాస్తే నా చెల్లెలికి ఇచ్చేకాను. కట్టుబట్టలతో వెళ్ళి పోతున్నాను" అన్నాడు.

ఆ వెంటనే పనివాళ్ళకి అందరికీ చెప్పాడు— 'రామయ్య వెళ్ళేస్తాను', 'సుబ్బయ్య వెళ్ళేస్తాను' అంటూ శాంతమ్మ దగ్గరకు వచ్చి—"శాంతమ్మా! నన్ను చిన్నపిల్లాడవుటి నుండి పెంచావు. నేను వెళ్ళి

ఆగు... ఎందుకాజ్బేవ్?

పోతున్నాను. అమ్మని బాగ్రతంగా చూసుకో" అని చెప్పాడు. "అమ్మా నేను వెళ్తున్నాను" అన్నాడు, గుడ్డి తల్లికి దణ్ణం పెట్టి, అందరూ గొల్లన ఏడుస్తారు.

హీరో వెనుతిరిగి గజపదాటి రోడ్డు మీద నడక ప్రారంభించాడు. బ్యాక్ గ్రాండ్, ఎవరికీ తెలియని ఆశీర్వాదం పాడుతూంది. పాట:— కదిలా డమ్మా త్యాగమూర్తి, కాలు జారిన చెల్లికోసం, కళ్ళులేని తల్లికోసం కలిమిని కాలదన్ని, కదిలా డమ్మా" అంటూ

సెక్యూల్ సీన్: హీరోని స్నేహితులు చుట్టుముట్టారు. "బ్రదర్ మాతో ఉండువుగాని రా" అని అవ్వనిస్తారు. "నేను రాను. నా కాళ్ళ మీద నేనే నిలబడతాను. అందుకే కష్టపడతాను. మీ అభిమానికి కృతజ్ఞుడిని" అంటాడు తీవ్రంగా. "సరే నీశ్శం" అని తలవూపుతారు ఆ స్నేహితులు.

తరవాత సీన్. హీరో చిన్న లాండ్రి పెట్టుకుంటాడు (ద.ర.స. లాండ్రి ఎందుకు అని అనుకోవచ్చు. ఇప్పటి దాకా వచ్చిన చిత్రాల్లో హీరో రిక్టా లోక్కి, రాళ్ళుకొట్టి, తట్టులు మోసి, లాక్కి నడిపి, సర్వర్ పనిచేసి—ఇలా అనేక అవతారాలు చూసే ఉన్నాం కాబట్టి లాండ్రి పెట్టిస్తే బాగా ఉంటుంది. కాస్త చేజీ ప్రేక్షకులకి.)

వి.ర.స.:— కథ వినేప్పుడు హీరో— "వ చ ఇదే మిటి. ఇంత బ్రతుకూ బ్రతికి బట్టలుతికే వేషం

వేస్తానా?" అంటాడేమో. పరవాలేదు. నువ్వు బట్టలుతికే నీసులేదు. జస్ట్ ఒక్క విషయం ఇల్లిడి ఇస్టి పెట్టెలో అలా అలా సున్నితంగా ఒక షర్టు చేస్తే చాలు అని చెప్పాలి.

సరే. హీరో సున్నితంగా ఇస్టి చేస్తూ ఉంటాడు. చుట్టూ బట్టల మూటలు. ఒక అప్ప వచ్చి "బట్టలు అయినాయా నాయినా" అని అడిగింది.

"అయినాయి అవ్వా" అంటూ ఇస్టి పెట్టి పక్కన పెట్టి మడతలు పెట్టి ఉన్న బట్టలు తీసుకొచ్చి అందించాడు.

"నూ నాయనే నీ అంత మంచి చాకలిని నేను ఎక్కడా చూడలేదు. ఇదుగో నాయినా నీ కోసం పిండి వంటలు తెచ్చాను" అంటూ అయిదు గిన్నెలు స్త్రీలు కారేజీ అందించి బట్టలు తీసుకుని వెళ్ళి పోయింది అవ్వ.

తరవాత సీన్: హీరో మంచి బట్టలు వేసుకుని హీరోయిన్ ఇంటికి బయలు దేరుతాడు.

ఆక్కడ మధ్య హోల్లో కూర్చుని ఉంది హీరోయిన్. పెళ్ళి చూపులు జరుగుతూ ఉంటాయి. ఎదురుగా విలన్—కోరచూపులు చూస్తూ గర్వంగా నవ్వుకుంటూ కాలు వూపుతూ కూర్చుని ఉన్నాడు. 'పాట పాడించండి' అన్నాడు విలన్ తండ్రి. వెంటనే వీణ తీసుకొచ్చి అందించారు పనివాళ్ళు. విసురుగా కింద పెట్టింది హీరోయిన్. హీ. తండ్రి కోపంగా చూశాడు కూతురి వంక. మళ్ళీ విసురుగా వీణ

చేతుల్లోకి లాక్కుంది హీరోయిన్. విసురుగా వాయింపటం మొదలు పెట్టింది.

ద. ర.స.:— ఈవిడకి మనం రెండు చేతులతో వాయింపు అని చెప్పనక్కరలేదు. మనం ఎంత చెప్పినా ఆవిడ రెండు చేతులతో వాయింపడు. అందుకని లాంగ్ షాట్లు లాగేసి పని గడిపేస్తే సరి పోతుంది.

పాట: నవ్వుకునా వెర్రివాడా నా ప్రేయ్యుడు వస్తాడు నీ పళ్ళు రాలగొడతాడు" అంటూ పాడుతుంది హీరోయిన్. విలన్, విలన్ తండ్రి, హీ. తండ్రి తన్నయంగా తలలు వూపుతూ వింటున్నారు.

హీరో ప్రవేశం. అతన్ని చూడగానే పాట ఆపేసి, వీణ విసిరేసి అతని వైపు పరిగెడుతుంది హీరోయిన్. ఆగు అని గర్జించాడు హీ. తండ్రి. అగింది హీరోయిన్. హీరో దగ్గరగా నడిచాడు హీ. తండ్రి. వాళ్ళద్వారా సంచాషణ—

హీ. తండ్రి— ఎందుకు వచ్చావ్?
హీరో:— హీరోయిన్ కోసం.

హీ. తండ్రి: అదే హీరోయిన్ కోసం ఎందుకు వచ్చావ్?
హీరో: హీరోయిన్ తో పని ఉంది.

హీ. తండ్రి: అదే హీరోయిన్ తో పని ఉంది ఎందుకు వచ్చావ్?

సింఘ సిద్ధంగా ఉంది

సినిమా తియ్యండి - సియంతి

(క్రిందటి సంచిక తరువాయి)

హీరో : హీరోయిన్ ని నేను ప్రేమిస్తున్నాను. అందుకే అవిడకోసం వచ్చాను.

హీరో తండ్రి : హీరోయిన్ ప్రేమించినా సరే ఎందుకు వచ్చావు?

హీరో : ఏం? రాకూడదా? అయినా హీరోయిన్ కోసం రావడం ఇది మొదటిసారి కాదుగా.

హీరో తండ్రి : అవును. అప్పటి సంగతి వేరు. ఆనాడు నీకు లోంఛై రెండు లక్షల ఆస్తి ఉండేది. అందుకే నిన్ను రానిచ్చాను. ఇప్పుడు నీకేమీ లేదు. అలాటప్పుడు ఎందుకు వచ్చావు?

హీరో : డబ్బులేక పోవచ్చు. కానీ నా ప్రేమ మాత్రం అలాగే ఉంది.

హీ. తండ్రి : ప్రేమ ఉంటే సరిపోదు. డబ్బు కూడా కావాలి. ఇదుగో ఇతనికి నా కూతురంటే ప్రేమ ఉంది, ఎవరైతే రెండు లక్షల ఆస్తి కూడా ఉంది. అందుకే అతనికి మా అమ్మాయి విచ్చి వెళ్ళి చేసేస్తున్నాను. నువ్వు పో.

హీరో : ఇది చాలా అన్యాయం. డబ్బు లేనంత మాత్రాన నా ప్రేమను ఇంత తేలికగా తీసేస్తారా? అయినా ఆ మాత్రం డబ్బు నేను మళ్ళీ సంపాదించగలను. అసలు ఇప్పటికే బట్టలు ఉతికి పోయిగా బ్రతుకుతున్నాను.

హీ. తండ్రి : ఛీ. ఛీ. బట్టలు ఉతుకుతున్నావా? అంత నీచమైన పనిచేసే నీకు నా పిల్ల నిస్తానా?

హీరో : ఆగండి. ఏమిటి మీ ఉద్దేశ్యం? బట్టలు తికివాడు నీచుడా? ఎంతమాత్రం కాదు. అత డా పని నీచంగా భావిస్తే మీరంతా—ఏది ఇన్ని లక్షలగల మీరంతా— మాసిన బట్టలు కట్టుకు తిరగాల్సిందే? మీ సంతోషంకోసం, మీ సుఖంకోసం, మీకోసం మీ మురికి బట్టలను పవిత్రంగా భావించి వాటిని శుభ్రపరచటమే తన కర్తవ్యంగా భావించి, తన పుట్టి ధర్మాన్ని నెరవేరుస్తున్న అతను నీచుడా? అలా అయితే మీకోసం పనిచేసే వాళ్ళుంటా నీచులేవా? కాదు. ఎంతమాత్రం కాదు. వాళ్ళుంటా పవిత్రమైనవారు. మహానుభావులు. వాళ్ళ శ్రమతో సైకి వచ్చి వాళ్ళ కష్టాన్ని కొల్లగొట్టి మేడలు కడుతున్న మీరంతా నీచులు.

(ద. ర. స. ఈ డైలాగు కాస్త ఆవేశంగా చెప్పించాలి.)

హీ. తండ్రి : నన్ను నీచుడు అంటావా? పో బయటికి పో.

హీరో : వెళ్తున్నాను. కానీ ఒక్కటి గుర్తుంచుకోండి. మా ప్రేమ పవిత్రమైనది. మమ్మల్ని మిర్రెకాదు ఆ భగవంతుడు కూడా విడదీయలేదు.

అనేసి వో వోరచూపు హీరోయిన్ మీద విసిరి బయటికి నడిచాడు హీరో. హీ. తండ్రి, విసురుగా వెనక్కి తిరిగి మొహం నవ్వు పులుముకుని 'కూర్పొండి' అంటాడు. విల్, విల్ తండ్రి కూర్చుంటారు.

"నువ్వు కూర్చో" అన్నాడు హీరోయిన్.
"నేను కూర్చోను" అంది హీరోయిన్.

"ఎందుకూ?" అన్నాడు హీ. తండ్రి కోపంగా.
"నాన్నా! ఏమిటి మీ ఉద్దేశ్యం. స్త్రీకి ఒకటే మనసు, నాన్నా! ఆ మనసుని ఎవరికి అర్పిస్తే అతడే స్త్రీకి సర్వస్వం. అతడే ఆమెకి ప్రాణం.

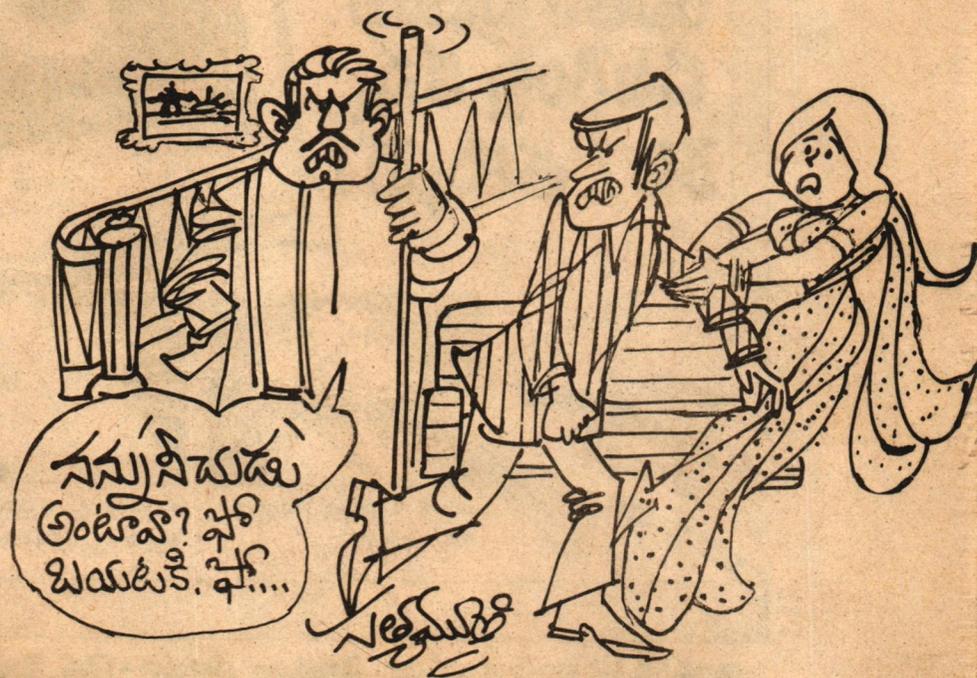
అంటే కానీ, ఒకనాడు ఉండి మరోనాటికి పోయే అశాశ్వతమైన డబ్బుకోసం, మరొకడికి మనసు ఇవ్వగలదా? నా స్వామికి, నా ప్రాణేశ్వరుడికి ఇంత అవమానం జరిగాక ఈ ఇంట్లో ఇంకా క్షణం కూడా ఉండను" అంటూ నాకిలివైపు నడిచింది.

"ఆగు. ఎక్కడికి వెళ్తావు?" అన్నాడు హీ. తండ్రి.

"ఎక్కడికేమిటి, నాన్నా? నా ప్రేయుడి దగ్గరకు. మీరు మా వెళ్ళి జరిపినా, జరపక పోయినా అతడే నా భర్త. వెళ్ళిపోతున్నాను" అంటూ బయటికి నడిచింది.

(ద. ర. స. : అప్పుడు హీరో ఇల్లా వదిలి వెళ్ళిపోయేటప్పుడు పొడిచే పాలు దాని మరో భాగం ఇప్పుడు.

పాలు: కదిలిందమ్మ కదిలిందమ్మా ప్రేమమూర్తి మనస్సీసాడికోసం, మాంగల్యం లేకుండానే,

మనుషులని తండ్రిని వదిలి...
 వీ. తండ్రి దిగులుగా లోపలికి వచ్చాడు.
 విల్ పలుపలు పళ్ళు కొరికేస్తున్నాడు. "మా
 మీదేమీ భయపడకండి, మామగారూ! మీ
 అమ్మాయి మనసు మార్చి నా పాదాకాంతం
 చేసుకుంటాను" అని శవధం చేశాడు. వీ. తండ్రి
 ముఖం వికసించింది.

తరవాత సీను. వీరో లాండ్లో కూర్చుని
 బట్టలు లెక్క చూసుకుంటూ ఉంటాడు. హీరో
 యన్ ప్రవేశం.

"ఏవండీ!" అని పిలిచింది.
 తల ఎత్తి చూశాడు హీరో, అమిత ఆశ్చర్యంగా.
 "సుమ్మా? నుమ్మా?" అన్నాడు.
 తల వంచుకుంది హీరోయిన్.
 "ఓహో పెళ్ళికి పిలవడానికి వచ్చావా?"
 అంటాడు హీరో.

భార్యన ఏడిచింది హీరోయిన్.
 వెంటనే దగ్గరకు వెళ్ళి కావాలిచేసుకుంటాడు.
 "ఎందుకు ఏడుస్తున్నావ్?"
 "ఏడవక ఏం చెయ్యను? నిన్ను తప్ప
 మరొకరిని పెళ్ళి చేసుకోగలనా?"

హీరోయిన్ని వదిలేసి వెనక్కి తిరిగి కిటికీ దగ్గ
 రకు వెళ్ళి దీర్ఘంగా నిల్చున్నాడు. "మరోసారి
 ఆలోచించుకో నేను వేదవాడిని. నా దగ్గర డబ్బు
 లేదు. నా కిప్పుడు ఫాక్టరీలు, కార్లు, బంగళాలు
 లేవు. నేను నిరుపేదను" అన్నాడు.

వెనకనుండి కావాలిచేసుకుంది హీరోయిన్. "నాకు
 కావల్సింది బంగళాలు, కార్లు కాదు. నువ్వు
 నువ్వు కావాలి. సీకోసం అన్నీ వదిలేసి వచ్చేశాను.
 నీలాగే నేనూ కష్టపడతాను. ఇవ్వాలా, రేపు
 కార్ గాస్ దొరకక జనం చాలా అవస్థలు పడు
 తున్నారు. నా బంగారం అమ్మి నాలుగు గేదెలు,
 నాలుగు అవులూ కొని, వేడ, పిడకల వ్యాపారం
 చేస్తాను. డబ్బు సంపాదిస్తాను. నన్ను కాదనకు"
 అంది దీనంగా.

హీరో కళ్ళల్లో నీళ్ళు. వెనక్కి తిరిగిపోయి
 హీరోయిన్ ని గాఢంగా కావాలిచేసుకున్నాడు.
 "హీరోయిన్". "హీరో", "నా హీరోయిన్"
 "నా హీరో" "నా ముద్దుల హీరోయిన్"
 "నా అల్లరి హీరో"

(ద.ర.స. ఈ సీన్లో హీరో, హీరోయిన్ ని వదిలేసి
 మీ ఇష్టం అని కెమేరా ఆన్ చేసుకుని కూర్చుంటే
 చాలు. వాళ్ళు కౌగిలింత ముగిశాక కట్ అనేయచ్చు.
 సెన్సార్ చూసుకుంటుంది మిగతా విషయాలు
 అన్నీ.)

ఇక ఇక్కడినించి పిక్కరు స్వీడు అందు
 కుంటుంది. హీరోయిన్ అవులని, గేదెలని పెట్టి
 పిడకల వ్యాపారం చేసుకుంటుంది.

(ని.ర. స. కథ విస్తృతం వేడ ముట్టుకోడానికి
 హీరోయిన్ అసహ్యించుకుంటే అవిడకి వేడకాదుబంక
 మట్టితో చిస్తప్పుడు ఆడుకోలేదా నువ్వు?
 ఆలాటి మట్టినే వేడగా చూపించేద్దాం' అని
 చెప్పాలి.)

ఇక ఒక ఒక సీన్లు మార్చేయాలి. చిన్న
 లాండ్ షాపులో ఉండే హీరో మరుసినో కొంచెం

పెద్ద లాండ్ షాపులో ఉంటాడు. వెళ్ళే చిన్న
 డ్రై క్లీనింగ్ షాపు, సైకిలు, తరవాత పెద్ద
 డ్రై క్లీనింగ్ షాపు, స్కూటరు, చిన్న స్వంత
 ఇల్లు. తరవాత మరికొంచెం పెద్ద డ్రై క్లీనింగ్
 షాపు, నలుగురు పనివాళ్ళు, ఫియట్ కారు, వేడ.

ఇక తరువాతి సీన్. ఆరంభముల డ్రై క్లీనింగ్
 పెంటరు, నాలుగంతస్తుల ఇల్లు, మెర్సిడెస్ బెంజ్
 కారు.

ఇటు హీరోయిన్, మొదటి సీన్ చిన్న పాక,
 ఒక చిన్న వేడ (అదే మట్టి కుప్ప) చిన్న పిడకల
 తట్ట, నాలుగు అవులు.

తరవాత పది అవులు, ఒక లారీడు మట్టికుప్ప,
 ఇరవై పిడకల బుట్టలు. ఒక చిన్న పెంకు టిల్లు.
 వెళ్ళే సీన్, వంద బ్రెలలు. ఇరవై మంది

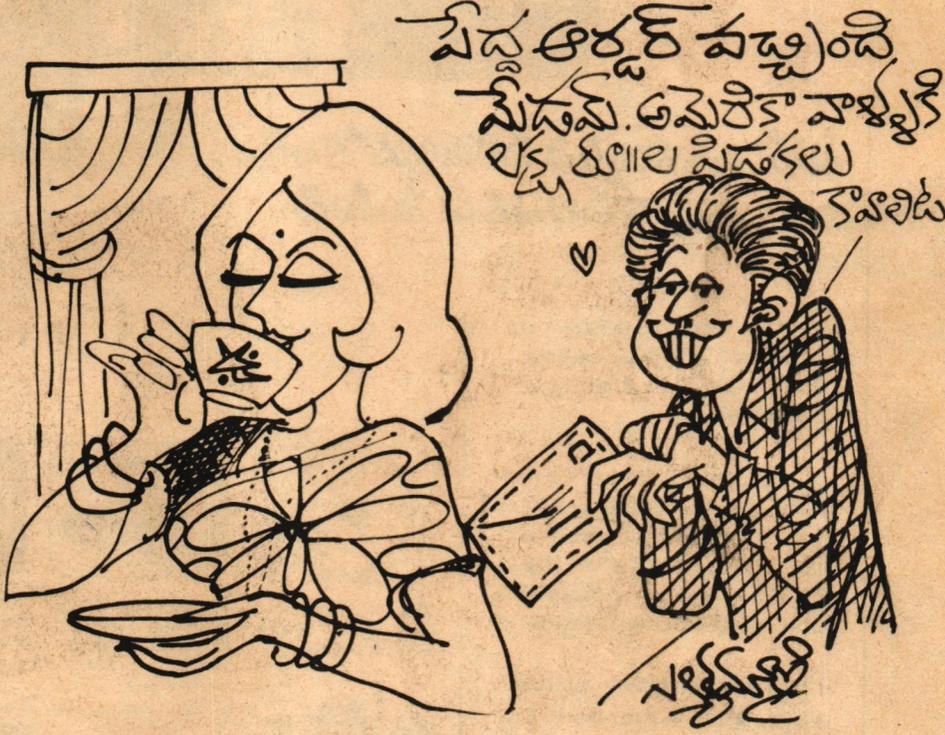
పవరించుకుంటూ 'ఎన్' అంటుంది హీరోయిన్.

"వేడవో మనకు అమెరికానుండి ఆర్డర్
 వచ్చింది. అక్కడి వాళ్ళకు లక్ష రూపాయల
 పిడకలు కావాలి" అన్నాడు, నోట్ బుక్కు తెరిచి.

"ఎన్. సర్వయో చేయించండి" అంది హీరో
 యిన్ చిరునవ్వుతో.

"వేడవో మీ ప్రజ్ఞ అమోఘం నిజంగా
 పిడకల బిజినెస్ చేసి ఏడాదిలోపల ఇన్ని లక్షలు
 సంపాదించిన వారిని మిమ్మల్నే చూశాను" అన్నాడు
 సెక్రటరీ, వెధవ నవ్వు నవ్వుతూ.

"ఇన్సూల్ రైట్. పొగడలు నా కిష్టం
 ఉండదు" అంటూనే నడిచి బయటకి వచ్చి కారు
 ఎక్కి డ్రైవ్ చేసుకుంటూ తన వేడ కంపెనీకి
 వెళ్తుంది. అక్కడ దిగి పనివాళ్ళని, బ్రెలని

అసిస్టెంట్లు, రెండు చిన్న కొండలంత మట్టి
 కుప్పలు. నాలుగు ఎద్దు బళ్ళు (పిడకల బుట్టల
 బదులు)

ఇక ఆఖరి సీన్. ఒక పెద్ద మైదానం నిండా
 అవులూ, గేదెలు వేలాదిమంది అసిస్టెంట్లు,
 బయట ఆరు లారీలు (పిడకల ఎక్స్పోర్టుకు),
 పెద్ద ఇల్లు (ఉండడానికి), దాని ఎదురుగా
 చిన్న కారు.

(ద. ర. స.: నేను వరసగా రాసుకు వచ్చేశాను
 కానీ, సినిమాలో ఒక సీన్ హీరో అభివృద్ధి, ఒక
 సీను హీరోయిన్ అభివృద్ధి చూపించాలి)
 హీరోయిన్ వేడ దిగి వచ్చింది. సెక్రటరీ
 వచ్చి పక్కల నిలబడి "వేడవో!" అన్నాడు.
 వేడలోని పాడుగాటి గొలుసు మతారంగా

పలకరిస్తూ పిడకలు సరిగా తయారు అవు
 తున్నాయో, లేదో సర్వేక్షిస్తూ ఉంటుంది.

తరవాతి సీన్. హీరో పెద్ద వేడమీద నిలబడి
 ఉంటాడు. అతని వేడలో మోకాళ్ళు దిగిన వూల
 దండ. మై కు ముందు నిలబడి, "సోదర సోదరి
 మణులారా! నన్ను అంతర్జాతీయ చాకస్ సంఘానికి
 చెయిర్మన్ గా ఎంచుకున్నందుకు ఎంతో కృతజ్ఞుడిని.
 మీరు నామీద ఉంచిన బాధ్యత నెరవేరు
 స్తాను" అని కరతాళ ధ్వనుల మధ్య కూర్చుంటాడు.

(ద. ర. స. ఇక్కడ చాలా పెద్ద డ్రై లాగు
 ఉండాలి. మాటల రచయిత చూసుకుంటారు.)
 తరువాతి సీన్. హీరో కారులో వూల దండ
 లలో హీరోయిన్ దగ్గరికి వస్తాడు. హీరోయిన్
 పలువుల యార్నర్ తిరుగుతూ ఉంటుంది.

వెనకగా నుంచుంటాడు హీరో. రెండు నిముషాలు ఆయ్యాక తిరిగి చూస్తుంది హీరోయిన్.

“అరే నువ్వు ఎప్పుడు వచ్చావు?” అంటుంది కళ్ళు పెద్దవి చేసి. వెంటనే బాక్ గ్రౌండ్ ధన ధనమని డిస్కో మూజిక్. వెంటనే హీరో డాన్సు. పాట—“తెల్ల అవు వేసింది నల్ల పేడ ఆ క్షణమే వచ్చాను నిన్ను చూడ.”

ఆ వెంటనే హీరోయిన్ అందుకుంటుంది : “నల్ల ఎద్దు వేసింది నల్ల పేడ. నేను కూడా వీచాను నిన్ను కూడా.”

ఇక ఇద్దరూ ఎద్దుల మధ్య నించి, ఆవుల మధ్యనించి పిచ్చివాళ్ళలాగా పరిగెడుతూ డాన్సు చేస్తారు.

(ద. ర. స. : మిగతా టైములో ఏ బట్టలు వేసినా వేయకపోయినా ఈ పాటికి మాత్రం ఎరుపు రంగు, దానికి దగ్గరగా ఉండే రంగు బట్టలు ఎంతమాత్రం వెయ్యకూడదు. ఎందుకంటే పటశాటికి ఎర్రరంగు ఎలర్జీ. మనకంటే హీరో, హీరోయిను అంటే భయం, గౌరవం. కానీ వాటికే భయం చెప్పండి? కుమ్మి పారేస్తాయి)

(వి. ఈ స. : దర్శకులు తనకే అని పూరు కుంటారేమో మీరు దగ్గరే ఉండి ఈ డ్రమ్ విషయంలో కాస్త జాగ్రత్తగా ఉండాలి. ఎందుకంటే ఏ ఎద్దున్నా పాడిచి ఏ కాలో విరిగితే మళ్ళీ ఏ అమెరికాన్ పట్టుకుపోవాలి. ఎంత చేసినా నిషూరాలు తప్పవు. అంత్య నిషూరంకన్నా ఆది నిషూరం మేలు. ఈ విషయంలో నిర్మాహ మాటంగా ఉండాలి.)

సరే డ్యూయిట్ అయిపోయింది. ఇద్దరూ పశువుల మధ్యనుంచి వచ్చిన బయళ్ళల్లోకి వెళ్ళి పోయారు హీరోయిన్, ఆదివ పక్కన హీరో. “మనం ఎప్పుడు వెళ్ళి చేసుకుందాం?” అంది హీరోయిన్ గోముగా.

“విజయేనుమా! అమాటే మర్చిపోయాను. నీ ఇష్టం—నువ్వు ఎప్పుడంటే అప్పుడే” అన్నాడు హీరో ప్రేమగా.

“తొందరగా చేసుకుందాం” అంది హీరోయిన్ సుత్తుగా.

“అలాగే. వెంటనే ఇంటికి వెళ్ళి అమ్మకి చెప్పి అమ్మ ఆశీర్వాదం తీసుకుందాం” అంటూ హీరోయిన్ నడుం పట్టుకుని లేవదీసి కారు వైపు నడిపిస్తాడు హీరో. ఇద్దరు కారులో ఎక్కి బయలుదేరారు.

తరవాత సీన్: హీరో వదిలేసి వచ్చిన సై. హీరో ఇల్లు. వీళ్ళు లోపలికి అడుగు పెట్టగానే సై. హీ. వరుగున వచ్చి “అన్నయ్యా” అని కావించు కుంది.

ఇద్దరూ లోపలికి వచ్చారు.

“ఏమిటన్నయ్యా విశేషం? వదిలని కూడా తీసుకు వచ్చావు?” అంది సై. హీ. కొంటెగా.

“ఫి ఫా అల్లరి పిల్లా!” అంది హీరోయిన్ చిరు కోపంతో.

అందరూ గుడ్డి తల్లి దగ్గరికి నడిచారు. లోపలినించి సై. హీరో వచ్చాడు. “ఏం బావా”

అంటూ.

అందరూ కూర్చున్నాక హీరో సంభాషణ: “అమ్మా! నేనూ, ఈ అమ్మాయి వెళ్ళి చేసుకుందాం అనుకుంటున్నాం.”

“అలాగే, నాయనా, అంతకన్నావా? కానీ వెళ్ళి అంటే చాలా తతంగం ఉంది. ఆ అమ్మాయి తండ్రి కన్యాదానం చెయ్యాలి” అంది గుడ్డి తల్లి.

“మా నాన్నగారు ఒప్పుకోరు, అత్తయ్యా! ఆయనకి మనసు లేదు. ఆయనకి డబ్బే ప్రధానం” అంటుంది ఆపేరంగా హీరోయిన్.

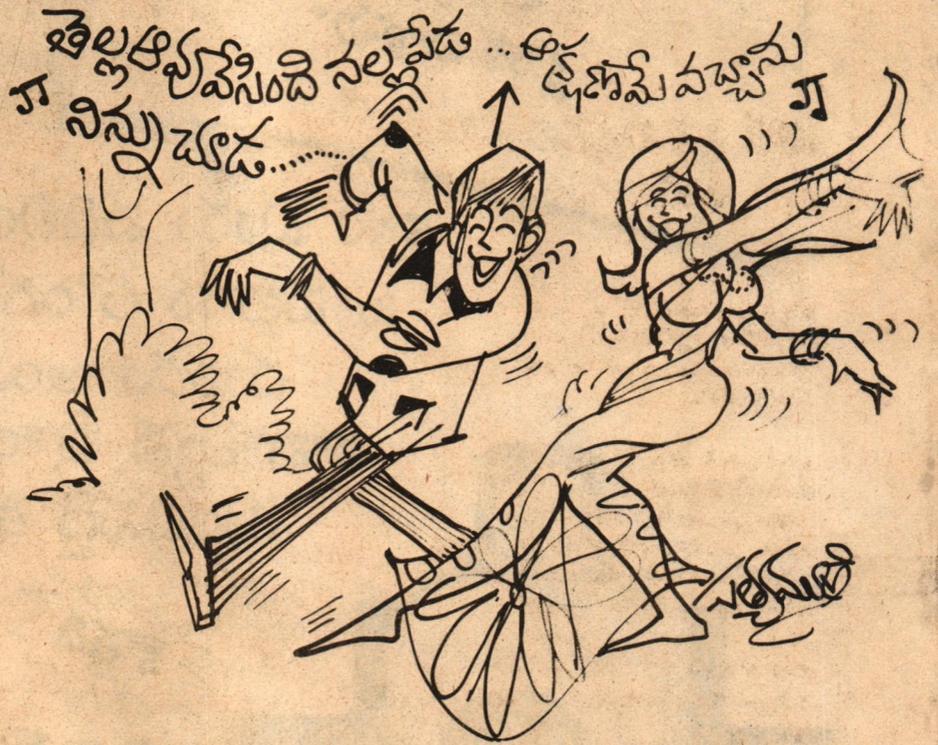
“కాదు, తల్లీ” అని వాకిట్లోంచి సమాధానం. అందరూ అటు చూశారు. హీ. తండ్రి. వెంటనే హీరో లేచి వెళ్ళాడు.

“రండి, మామయ్యగారూ, రండి. నేను మీతో ఒక ముఖ్య విషయం మూలాధారి. నేను ద్రై

మా పెళ్ళికి మీరు ఇచ్చిన తొంభై రెండు లక్షల అస్త్రీ కూడా తిరిగి ఇచ్చేస్తున్నాను” అన్నాడు.

గుడ్డి తల్లి తడుపుకుంటూ వచ్చి, “నాయనా ఈ శుభ సందర్భంలో అందరం గుడికి వెళ్దాం” అంది. సరే అని అందరూ గుంపుగా గుడికి బయలు దేరారు. గుడి ముందు కారు ఆపి దిగి లోపలికి వెళ్ళారు. వీళ్ళందరినీ చూశాడు ఆ పక్కన కిట్టి కొట్టుదగ్గర నిలబడ్డ విల్. చూసి పళ్ళు పటపట కొరికాడు.

అందరూ గుడిలోకి వెళ్ళారు (ద.ర. స.: ఇక్కడ గుడికి ఒక పక్కగా కొంతమందిని కూర్చోపెట్టి భజన చేయించాలి) పాట : రామారామా రామా రామా. దేవుని ఎడమ హీరో, హీరోయిన్, గుడ్డి తల్లి, సై. హీ., సై. హీరో, హీ. తండ్రి

క్లీనింగ్ షేప్ పెట్టి ఈ ఏడాదిలో డెబ్బయి రెండు లక్షల అస్త్రీ సంపాదించాను. వాకు మీ కూతుర్ని ఇచ్చి వెళ్ళి చెయ్యండి” అన్నాడు ఆయన రెండు చేతులు పట్టుకుని.

“వచ్చిన సాముని ఇంకా చంపకు, నాయనా! డబ్బుకి ఎంతమాత్రం విలువలేదని గ్రహించాను. నన్ను మన్నించు. నేను చాలా మారిపోయాను. నా కూతుర్ని నా ఇంటికి పంపించు. దాన్ని నీకు ఇచ్చి వెళ్ళి చేస్తాను” అన్నాడు హీ. తండ్రి.

హీరోయిన్ కళ్ళలో ఆనంద బాష్పాలు వెంటనే వరుగున వచ్చి నాన్నా అని కావించు కుంది.

సై. హీరో లేచివచ్చి, “ఈ శుభసందర్భంలో

వరసగా నిలబడ్డారు. పూజారి లోపలినుండి వచ్చాడు. గుడ్డి తల్లి పూలు, కొబ్బరికాయలు ఉన్న బుట్ట అందించింది (ద. ర. స. : కొబ్బరికాయకి క్లోజ్ తియ్యాలి.) పూజారి లోపలికి వెళ్ళాడు. పూజ మొదలు పెట్టాడు. భజన జోరుగా సాగు తోంది. మళ్ళీ కొబ్బరి కాయకి క్లోజ్. పూజారి పూజ చేస్తున్నాడు. భజన. కొబ్బరికాయ. పూజారి. భజన. కొబ్బరికాయ. పూజారి పూజ ముగించాడు. కొబ్బరికాయ చేతిలోకి తీసుకున్నాడు. రామారామా విగ్రహం క్లోజ్. గుడ్డి తల్లికి క్లోజ్. కొబ్బరి కాయకి క్లోజ్. భజన జోరేతి జోరుగా సాగు తోంది.

పూజారి కొబ్బరికాయ కొట్టాడు. పెద్ద చిప్ప

తరువాత సీన్: తల్లి, హీరో. తల్లి కుర్చీలో కూర్చుంది. ఆవిడ ఎదురుగా సోఫాలో హీరో. "అమ్మా, తమ్ముడు ఏడమ్మా?" అన్నాడు.

తల్లి ఏడిచింది. "ఏం చెప్పిందిరా, నాయనా! ఆ రోజు నువ్వు వెళ్ళిపోయావా. అందరం కబుర్లు చెప్పుకుంటూ ఉండగా అడుగుల శబ్దం వినిపించింది. తం ఎత్తచూశాం అందరం. వాడే ఆ దుర్మార్గుడే— మీ నాన్నగారిని తన్నాడు. నన్ను తిట్టాడు. చెల్లాంబిని కొట్టాడు. అందరినీ బయటికి ఈడ్చి కాళ్ళూ చేతులూ కట్టిసి కారులో పడేశాడు. మన ఇల్లు పడగట్టాడు. తమ్ముడు పసి వెధవ మూడేళ్ళవాడు. ఎదురు తిరిగి తప్పబోతే వాడిని కొట్టి కారులో పడేసి మమ్మల్నందరినీ ఒక పెద్ద పాడుబడ్డ ఇంటికి తీసుకువెళ్ళాడు. మమ్మల్ని అందరినీ స్తంభాలకు కట్టేశాడు. మీ నాన్నగారిని నానా మాటలూ అని

తరువాత సీన్. హీరోయన్ బెడ్ రూం. హీరో యన్ పడుకుని కూని రాగాలు తీస్తూ ఉంటుంది. హీరో ప్రవేశం.

"హాట్" అంటూ లేచి అతని మెడ చుట్టూ చేతులు వేసి కావలించుకుంది హీరోయన్.

గంభీరంగా ఆ చేతులు విడిపించుకుని కిటికీ దగ్గర నిలబడి, "హీరోయన్ సీత్ ముఖ్యమైన విషయం చెప్పాలి!" అన్నాడు.

"ఏమి హీరో" అంది హీరోయన్ ఆదుర్దాగా.

"నేను నా తల్లిని, చెల్లిని తిరిగి పొందాను. కానీ పసివాడు నా తమ్ముడు ఎక్కడ ఉన్నాడో? ఏం అవస్త పడుతున్నాడో? వాడు కనిపించేదాకా నా మనసుకి శాంతి లేదు. వాడు ఎక్కడ ఉన్నాడో నాకు తెలియదు. వాడు కనిపించేదాకా నేను పెళ్ళి చేసుకోలేను. వాడు ఎన్నాళ్ళికి కనిపిస్తాడో తెలియదు.

ఉంటాడు. దిగులు పడుతూ గడ్డం పెంచి, సిగరెట్లు తాగుతూ ఉంటాడు.

తరువాత సీన్. హీరోయన్ ఇల్లు. హీ. తండ్రి కూతురిమీద కారాలూ మిరియాలూ మారుతూ ఉంటాడు. "ఇంకా ఎన్నాళ్ళు అతని కోపం వేచి ఉంటావు. చక్కగా విలన్ని పెళ్ళి చేసుకో. నాకా గుండె జబ్బు. నీ పెళ్ళి చూసి కన్ను మూసాను. నా మాట విను" అంటాడు. నవీమీరా ఒప్పుకోదు హీరోయన్. సరే నీ మొండితనం ఎంతకాలమో నేనూ చూసాను" అంటూ వెళ్ళిపోయాడు హీ. తండ్రి.

హీరోయన్ దిగులుగా మెడలోని గొలుసు సవరించుకుంటూ తల వంచుకుని నడుస్తూ పేడ కంపెనీలో పశువుల యార్చుకి వెళ్ళింది. అంతలో ఒక ఎద్దు వెనకనుండి విలన్ వచ్చాడు. "హీరోయన్ నన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటావా, లేదా?" అని హాంక రించాడు.

"ఫి ఫి దుర్మార్గుడా! నీమదా సోఅవతలకి. ఆడ దాని మనసు నీకేం తెలుసురా?" అంది హీరోయన్ గర్జిస్తూ.

వికటాట్టహాసం చేశాడు విలన్. "ఆడదాన్ని గురించి నాకు తెలియదా? నీ మొహం, నేను ఇంత వరకు డెబ్బై ఎనిమిది రేపులు చేశాను. డెబ్బై తొమ్మిదోసారి నిన్ను రేపు చేయ బోతుంటే ఆ హీరో వచ్చి విడిపించాడు. (మళ్ళీ వికటాట్టహాసం.) అందుకే నిన్ను పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకుంటున్నాను."

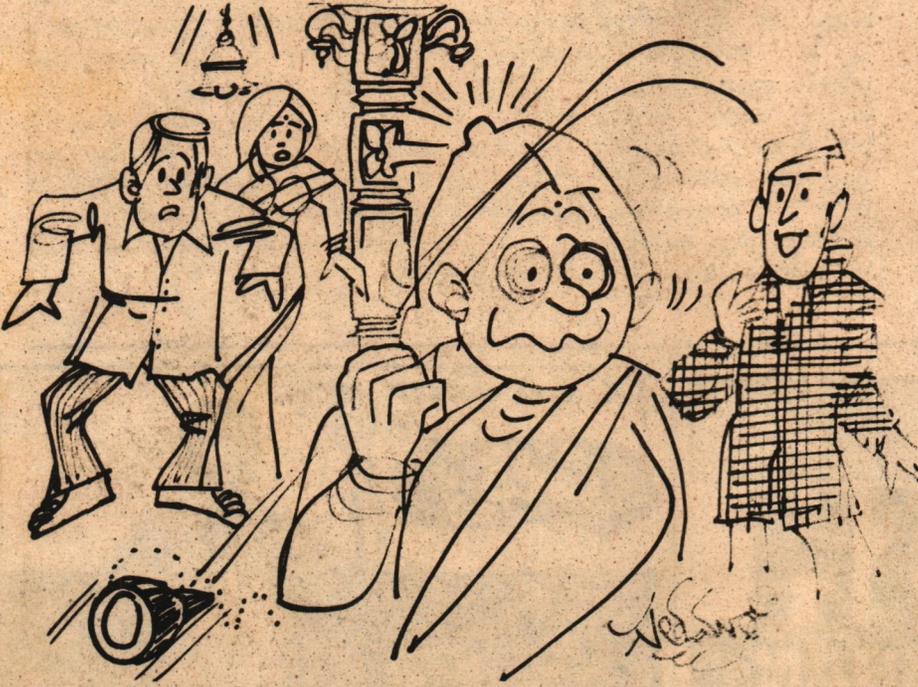
హీరోయన్ ఆశ్చర్యపోయింది.

(ద. ర. స. :- అసలు న్యాయంగా హీరోయన్ ఆశ్చర్యపోయినప్పుడు నోరు తెరవాలి. కానీ పేడ కంపెనీ కాబట్టి దోమల బాధ. అందుకని కళ్ళు పెద్దవిచేసి చూస్తే చాలా) సరే హీరోయన్ ఆశ్చర్యం నుండి తేరుకుంది. "ఓరి దుర్మార్గుడా, నీమదా సువ్వా—నువ్వానన్ను ఆ నాడు రేపు చెయ్యబోయింది హా. నా ప్రీయండు నీకు తగిన సన్మానం చేశాడు. అయినా నీలో మార్పు రాలేదా" అంది కోపంగా.

మళ్ళీ మేఘంగర్జించినట్టు వచ్చాడు. "చూస్తావుగా—బలవంతాన. అయినాసరే నిన్ను నా దాన్ని చేసుకోకపోతే నా పేరు విలనే కాదు" అని శబ్దం చేసి వెళ్ళిపోయాడు విలన్.

హీరోయన్ పక్కనే ఉన్న ఎద్దుని కావలించుకుని కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకుంది. యజమానురాలికి చల్లిన కష్టానికి ఆ ఎద్దు కన్నీళ్ళు కార్చింది. మిగతా పశువు లన్నీ కూడా కన్నీళ్ళు కార్చాయి.

తరువాత సీన్. హీరోయన్ హీరో దగ్గరకు వెళ్ళింది. డ్రైక్లీన్ సెంటర్లో రివాల్యూంగ్ చెయ్యిలో ఆలోచిస్తూ కూర్చుని ఉన్నాడు హీరో. దగ్గరకు వెళ్ళి అతని ఒడిలో తల దాచుకుని ఏడిచింది హీరోయన్. ఉలిక్కిపడి చూసి వెంటనే హీరోయన్ని లేపదీసి గుండెకి హత్తుకున్నాడు హీరో. "హీరో యన్, నా హీరోయన్. ఏమిటి? ఎందుకు? ఏం జరిగింది? ఎందుకు కన్నీరు కారుస్తూన్నావ్? ఎందుకు బాధ పడుతున్నావ్?" అంటూ తల చెంపలు నిమి రాడు. ఏడుస్తూనే కారణం చెప్పింది హీరోయన్. మండిపడ్డాడు హీరో. "ఏమిటి? వాడే ఆ దుర్మార్గుడు? వాడి అంతం తేల్చాను. నా రోజు నువ్వు

కాల్చి వంపాడు, నాయనా! నా కళ్ళల్లో పసిడిపోశాడు. నన్నూ, చెల్లెల్ని, తమ్ముడిని బయటికి తరిమేశాడు. తమ్ముడు ఎదురుతిరిగి వాడిని తిట్టాడు. వెంటనే నా చేతుల్లోంచి తమ్ముడిని లాక్కు పోయాడురా, తండ్రి! అప్పటి నుండి నీ దిక్కూ లేక నానా కష్టాలూ పడి చెల్లెల్ని పెంచుకు వచ్చాను. ఇప్పుడు నువ్వు కనిపించావు. ఇక ఆ వెధవ ఎక్కడ ఉన్నాడో, ఏం చేస్తున్నాడో?" అంటూ ఏడిచింది మళ్ళీ.

ధీకరమైన బాంక్ గ్రాండ్ మ్యూజిక్. హీరో ఆవేశంతో నిలువెల్ల వణికి పోతున్నాడు. కళ్ళు ఎర్రగా, భయంకరంగా ఉన్నాయి. తల మీద జుట్టు లేచి నుంచింది. "అమ్మా ఎంత అన్యాయం జరిగి పోయిందమ్మా? ఎంత ఘోరం జరిగింది. నాన్న గారు లేరా? తమ్ముడు ఎక్కడ ఉన్నాడో తెలియదా? ప్రతికారం తీర్చుకుంటానమ్మా. నాన్నగారి ఆత్మకు శాంతి కలిగేలా చేస్తాను" అంటూ ప్రతిజ్ఞ చేశాడు హీరో.

అందుకని నా కోసం నువ్వు కాచుకుని కూర్చోకు. నువ్వు విలన్ని పెళ్ళి చేసుకో" అన్నాడు గంభీరంగా. తిరస్కారంగా చూసింది హీరోయన్. "హా! ఎంత తేలికగా చెప్పావు, హీరో? నా మనసు నీ కిచ్చే శాను. మరొకరిని నాకు బర్రగా అంగీకరించలేను. నా బాధ అర్థం చేసుకో. నీ మనసులో నాకు స్థానం ఉంది. నాకు నీ మీద, నీకు నా మీద చెప్పలేనంత ప్రేమ ఉంది. మీ తమ్ముడు కనిపించేదాకా మాత్రమే కాదు—జీవితాంతంవరకు నీ కోసం వేచి ఉంటాను" అంటుంది గంభీరంగా.

(ద. ర. స. :- వత్తులు మర్చిపోలేదే. కావాలనే వదిలేశాను. నేను వత్తులు పెట్టినా హీరోయన్ పలకలేదు)

హీరో అమాంతం కావలించేసుకున్నాడు హీరో అన్ని. మరో సుదీర్ఘమైన కౌగిలింత.

నెక్స్టు సీన్. హీరోతమ్ముడి కోసం రోడ్డుమీద, సినిమా హాల్లోను, కిచ్చీ బట్టల దగ్గర చేతుకుతూ

ఏం భయపడకు' అంటూ వోదార్చి శపథం చేశాడు హీరో.

తరవాత సీన్. విలన్ అండర్ గ్రౌండ్ మహల్ లో ఫ్లెయిట్ గానుంచివేతులో ఉన్న డింక్ తాగుతూ— 'డాడీ, నేను ఆ హీరోయిన్ ని ఎలాగైనా వెళ్ళి చేసుకోవాలి' అంటాడు. విలన్ తండ్రి— 'అలాగే మైసన్. నువ్వు హీరోయిన్ని తీసుకురా. నేను నునం స్పెగ్లింగ్ లో సంపాదించిన డబ్బు అంతా వజ్రాల్లోకి మార్చిస్తాను. ఈ డర్టీ కంప్లీ వదిలేసి వెళ్ళి పోదా' అంటాడు.

అసక్మనే ఉన్న విలన్ పెద్ద కొడుకు— 'ఎగ్జాక్టీ, డాడీ అలాగే చేద్దాం' అంటాడు. అందరూ బిర్స్ అనుకుని డింక్ తాగుతారు. వోటిక ఉంటే ఇక్కడ ఒక కాబరే దాన్ను పెట్టవచ్చు. పాట :— రాత్రికి వస్తానూ, రేపు రాత్రికి వస్తాను.

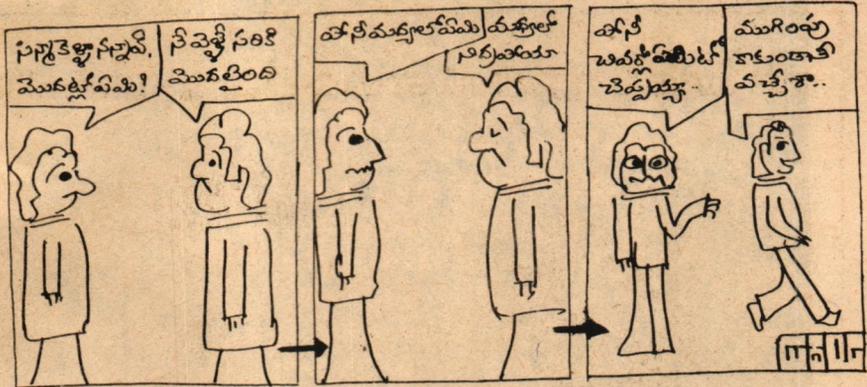
తరవాత సీన్. హీరో నీలుగా తయారయి, అన్యూ నేను హీరోయిన్ దగ్గరికి వెళ్ళున్నా అంటాడు తల్లితో. 'మంచిది, తండ్రి ఇదుగో ఈ స్వీటు తిని వెళ్ళు' అంటూ నోటికి అందించింది. తినేసి కిండ్కి వచ్చాడు. సై. హీ. సై. హీరో కింది హోల్లో ఉన్నారు. చెల్లాయ్ బావా అని పలకరించి, నేను హీరోయిన్ దగ్గరికి పోతున్నాను అన్నాడు మంధిది అన్నయ్య అంది సరదాగా సై. హీ. సై. హీరో. చిరునవ్వులు నవ్వాడు. హీరో కూడా నవ్వి బయటికి నడిచాడు.

హీరోయిన్ ఇంటికి చేరాడు. హీరోయిన్ హీరోయిన్ అంటూ వెలికాడు. ఎక్కడా హీరోయిన్ కనిపించలేదు. ఎక్కడికి వెళ్ళిందన్నా అంటూ తిరిగి తన ఇంటికి వచ్చేశాడు. ఇల్లంతా చీకటిగా ఉంది. అతని మనసు కీడు అకించింది. 'అన్యూ, చెల్లాయ్, బావా' అంటూ అరుస్తూ ఇల్లాంతా గాలించాడు. ఎవరూ లేరు. ఇల్లంతా వెతికి లన టెక్రారాంట్ కి వచ్చాడు. బల్బుమీద రెం రెం లాడుతోంది కాంతుతం. తీసి చదివాడు— 'ఒరే హీరో నాతోనే విరోధం పెంచు కుంటావా? నిన్ను నల్లిని నల్లిపట్టు నల్లిపెస్తాను. నీ ప్రేయసిని నేను వెళ్ళి చేసుకునేందుకు తీసుకు వెళ్ళాను. నీళ్ళు ని, చెల్లిని, బావని చంపడానికి తీసుకు వెళ్ళాను. చేతనైతే, మొనగాడివైతే, విడిపించుకో. విలన్—' అని ఉంది. పళ్ళు పలుపట్టాకొరికాడు హీరో. ఆవేశంగా బయటికి నడిచాడు.

(ద. ర.స.:— ఇప్పటిదాకా నడిచిన కథలో ఇష్టం వచ్చిన మార్పులు చేసుకోండి. కానీ ఇక నుండి మాత్రం నేను రాసిన కథ యధాతథంగా తీసేయండి.)

(ని. ర.స.:— ఇక నుండిదాకా ఖర్చు అవుతుంది. డబ్బు నీళ్ళలాగా ప్రవహించాలి. కానీ భయపడకండి. దీనికి రెట్టింపు తిరిగి వస్తుంది."

సరే హీరో బయటికి రాగానే అతని స్నేహితులు కనిపించారు. వాళ్ళని కూడా వెంట తీసుకుని బయలు దేరాడు. వెతికి వెతికి చివరికి ఆ విలన్ అండర్ గ్రౌండ్ పాలెస్ కి చేరుకున్నారు. మెల్లిగా లోపలికి అడుగు పెట్టారు. ఒక హాలు. వానికి ఒక పెద్ద వేడినీళ్ళ కొంసు. నీళ్ళు మరిగి పోతున్నాయి. దానిలోంచి నెళ్ళులు అసాధ్యం. కానీ వెళ్ళితిరాలి తప్పదు. ఆ చివర వాకిలి ఉంది. ఆలోచించాడు హీరో. వెంటనే అందరి

బెల్లలూ విన్నారు. ఒకదానికి ఒకటి తగిలించి విసిరాడు హీరో. నాలుగు సార్లు విఫలమై అయిదోసారి ఫలించింది అతని ప్రయత్నం. పూసెగారు నవ్వి ఆ బెల్లు ఆధారంగా పది మంది ఒకేసారి ఆ చివరికి చేరుకున్నారు. ఒకరినొకరు కావించుకున్నారు.

మరో హోల్లో అడుగు పెట్టారు. ఈ హోల్ కి పదునైన కత్తులు నుంచోబెట్టి ఉన్నాయి. సై న ముళ్ళ గుత్తులు వేలాడుతున్నాయి. అతి భీకరంగా ఉంది పరిస్థితి. మళ్ళీ ఆలోచించాడు హీరో. వెంటనే అందరి జేబు రుమాళ్ళు తీసి గుచ్చుకోకుండా చేతు లకు కట్టుకుని ముళ్ళ గుత్తులు కట్టుకుని గాలిలో ఒక ముళ్ళ గుత్తి నుండి మరో ముళ్ళ గుత్తికి మారుతూ పదును కత్తులమీద పడకుండా అతి చాకచింతగా ఆ చివరికి చేరారు. మళ్ళీ ఒకరి నొకరు కావించుకున్నారు.

మరో హోల్లో అడుగు పెట్టారు. ఇక్కడ ఇరవై మంది రాక్షసుల్లా వస్త్రదులు నిలబడి ఉన్నారు. వాళ్ళందరికీ కుడి చేతుల్లో రెండో మెత్తలూ, ఎడమ చేతుల్లో రెండు గొడ్డళ్ళు, అందరి తలల మీద ముళ్ళ కిటికాలు ఉన్నాయి. వాళ్ళందరూ ఒక్కసారే విళ్ళందరి మీదికి రూకారు. ఆయుధాలతో వస్త్రదులు, పట్టి చేతులతో హీరో బృందం ఘోరంగా యుద్ధం చేశారు. చివరికి విజయం హీరో బృందానికే లభించింది. వస్త్రదులందరూ విళ్ళు చేతి దెబ్బలకు తాళలేక నెత్తురు కారుతూ ఆయుధాలు కింద పారేసి పడుకున్నారు.

(ని. ర. స.:— మనకు రక్తం సన్నివేశాలు కూడా చాలా ఉన్నాయి. కాబట్టి గ్లిజర్ లాగానే పెద్ద డ్రమ్ము ఎర్ర రంగు కొనేసుకుంటే సరిపోతుంది.)

(ద. ర.స.:— ఈ సీన్ నుండి హీరో సైటింగ్ లు మొదలు. చాలా మంది ఎక్స్ ప్లాలు దూపులలో వ్యవహారం నడవవలసిని అవసరం ఉంది. ఈ సీన్ కు చాలా జాగ్రూకత అవసరం. ఎక్స్ ప్లాలు హీరో చెయ్యత్రగానే పడిపోకుండా, కాస్త తెబ్బు తగిలేవరకు ఆగి, పడిపోయేలాగా జాగ్రూక పడాలి. ఏ వస్త్ర దై నా కాస్త తిక్కలమారివాడు ఉండి పారపాలున హీరోని ఎడం చేత్తో ఒకటి కొట్టాడంటే హీరో పళ్ళు రాలిపోయి, దవడ వాచిపోయి కన్ను కమిలి పోయిం దంటే తరవాత నానా అవస్తా. కాబట్టి చాలా జాగ్రూకగా ప్రతి సీనూ అతి జాగ్రూకగా తీస్తూ అమిత శ్రద్ధ వహించాలి.)

సరే హీరో బృందం అందరు వస్త్రదులను

చంపేసి మరో హోలులోకి అడుగు పెట్టారు. మెల్లిగా అతి మెల్లిగా నాలుగు అడుగులు వేశారు. అంతే— పెద్ద వల వచ్చి వాళ్ళ మీద పడింది. అందరూ అందులో చిక్కుపడిపోయారు. వెనక నుండి విలన్ వికటాట్టు హాసం చేస్తూ, 'అందరినీ బంధించండి' అన్నాడు.

తరవాత సీన్. ఈ చిత్రం మొత్తంలోకి ఖరీ దైన సెటింగ్. పెద్ద హాలు. జైలు గదుల లాగా పరుసగా గదులు. మొదటి గదికి హీరో తల్లి బంధింప బడి ఉంది. ఆ గది ఎదురుగా రెండు సింహాలు ఉన్నాయి. తరవాత గదిలో సై. హీ. ఆ గది కలు కట్టానికి కొండ చిలువలు చుట్టుకుని ఉన్నాయి. తరవాత గది అందులో సై. హీరో. ఆ గది ఎదురుగా రెండు చిరుత పులులు గద్దెస్తూ ఉన్నాయి. స్నేహి తులు అందరినీ స్తంధాలకు కట్టేశారు వరసన. హీరోని ఒక ఎత్తైన వేదిక మీద స్తంధానికి కట్టి చేతులు వెనక్కి విరిచి కట్టారు. అతని చుట్టూ పెద్ద కెలిమి భగ. భగ మండుతోంది. విళ్ళందరికీ మధ్య ఒక కుర్చీలో కాలబడి ఏడుస్తోంది హీరోయిన్.

విలన్ వికటాంగా నవ్వాడు. 'చూడు, హీరో! ఏదో గొప్పవాడి వసుకున్నావా? అయిందా నీ పని? ఇటు చూడు— అడుగు ఆ డ్రమ్ము. దాని నిండా సెట్రోల్ ఉంది. దాని క్రింద రూపాయి కాపంత కన్నం చేసి కిలో మైసం అంటించేశాను. దాని కింద చిన్న ప్రమి దలో దీపం వెలిగించి పెట్టారు. ఆ దీపం వేడికి మైసం కరిగిపోయి సెట్రోల్ అంటుకుంటుంది. అప్పుడు ఆ డ్రమ్ము పేలిపోయి మీరంతా చస్తారు. ఇదుగో ఇటు చూడు. అది టైం బాంబు. దాని చుట్టూ నాలుగు వేలకుక్కలు కాపలా ఉన్నాయి. ఆ టైం బాంబు ఇరవై నిమిషాలలో పేలుతుంది. సరిగా ఆ టైం ముకే నేను, మా డాడీ, మా అన్నయ్య మా ప్రత్యేక విమానంలో వజ్రాలు తీసుకుని వెళ్ళి పోతాము" అని, హృదయ విదారకంగా ఏడుస్తున్న హీరోయిన్ని బర బర లాక్కుంటూ వెళ్ళిపోయాడు విలన్.

భయంకరమైన నిళ్ళుబ్బం. టైం బాంబు టిక్ టిక్ అని శబ్దం చేస్తోంది. ప్రమిదలో దీపం వెలుగుతోంది. మైసం కరిగి చుక్కలు చుక్కలుగా క్రింద పడుతుంది. భయంకరమైన సన్నివేశం. అతి రోమాంచితమైన పరిస్థితి. అందరూ నిస్సహాయ స్థితిలో ఉన్నారు. హీరో రంకెలు వేస్తున్నాడు.

(ఇంకావంది)

క్రికెట్ సిద్ధంగా ఉంది

సినిమా తియ్యండి - సియంతి

(క్రిందటి సంచిక తరువాయి)

3

చేతులు విడిపించు కునేందుకు విశ్వప్రయత్నం చేస్తున్నాడు. కసిగా నేలని తన్నాడు. నేలమీద చుం విరిగిపోయిన బ్లెడ్డు ముక్క కనిపించింది. హీరో కన్ను మెరిశాయి.

టైంబాంబు టిక్ టిక్ మంటూ మోగుతూనే ఉంది. ఇంకా పందొమ్మిది నిమిషాలు మాత్రమే ఉంది. హీరో మెల్లిగా వంగాడు. నోటితో బ్లెడ్డు అందుకున్నాడు. మెడ వెనక్కి వంచి తన చేతులకు ఉన్న బిల్లు కొయ్యటం మొదలు పెట్టాడు.

భయంకరమైన సన్నెన్ను. అందరూ పూపిరి బిబిట్టి హీరోని చూస్తున్నారు.

తాడు ఒక్కొక్క పాఠ తెగుతూంది. హీరో పెదవుల నుండి రక్తం ప్రవహించుతూ ఉంది. టైంబాంబు మరి రెండు నిమిషాలు గడిచిపోయి పట్లు చూపిస్తూంది. హీరో ప్రయత్నిస్తూనే ఉన్నాడు. ఒక్కొక్క పాఠ తెగు పోతూంది.

ఎలాగైతేనేం తాళ్ళు తెగిపోయాయి. హీరో బంధ విముక్తుడు అయ్యాడు. ఇంకా పదిహేను నిమిషాలు మాత్రమే గడుపు ఉంది.

ఒక్కసారి ఒళ్ళు విరుచుకుని దాదాపు వంద గజాల వెడల్పు ఉన్న మంటలు కొలిమి వంక చూశాడు.

అందరూ పూపిరి బిబిట్టి హీరో వంక చూస్తూ వ్వారు. జై ఆంజనేయ అంటూ ఎగిరి దూకాడు. అందరూ కెప్పున అరిచారు కానీ, ఏమీ ప్రమాదం జరగలేదు. కొలిమి ఇవతలికి దూకేశాడు హీరో. లేచి నుంచుని తల్లి జైలు గది వైపు నడిచాడు. ఇంకా పద్నాలుగు నిమిషాల గడువు.

తల్లి గది ముందు ఉన్న సింహాళు రెండూ ఎగిరి హీరో మీదకు దూకాయి. హోరాహోరి పోరాటం మొదలయింది. రెండు సింహాళు, ఒక మనిషి. కిందా మీదాదొర్లుతూ పోట్లాట సాగింది. అయిదునిమిషాల తరువాత రెండు సింహాళు చచ్చిపోయాయి. హీరోకి ఏమీ దెబ్బలు తగల లేదు. కుడి వైపున ఉన్న షర్టు తేలు మాత్రం చిరిగింది. ఇంకా తొమ్మిది నిమిషాలు

మాత్రమే ఉంది గడువు. జైలు తలుపు తెరిచాడు. హీరో తల్లి బయటకు వచ్చేసింది. కొడుకుని కావలించు కుంది.

తల్లిని విడిపించుకుని మెల్లిగా, అతి మెల్లిగా చెల్లెలి గది తలుపు తెరవబోయాడు. కానీ ఆ శబ్దానికి ఆ నాలుగు కొండ చిలువలూ అతన్ని చుట్టేసు కున్నాయి. మళ్ళీ భయంకరమైన పోరాటం. నాలుగు నిమిషాలలోను నాలుగు కొండ చిలువలనూ చంపేశాడు. ఇక మిగిలినవి రెండు చిరత పులులూ, అయిదు నిమిషాల టైము.

వెంటనే అటు నడిచాడు. యధాప్రకారం పులులు అతని మీదకి ఎగిరి దూకాయి. మళ్ళీ ఫైటింగ్ మొదలు. భయంకర పోరాటం.

తల్లి సై. హి. గది తలుపు తెరిచింది. సై. హి వెంటనే హీరో స్నేహితుల కట్టు విప్పేసింది.

హీరో హోరాహోరిగా పోట్లాడి పులులను చంపేశాడు. అతని కుడి భుజం మీద షర్టు చిరిగిపోయింది. రక్తం కాగుతూంది. మొహం అంతా గీతలు పడ్డాయి.

ఇంకా ఒక నిమిషం టై ముఉంది. కానీ సై టింక్ చెయ్యలూనికి ఎవరూ లేరు కాబట్టి పదండి పదండి అంటూ అందరినీ తీసుకుని బయటికి నడిచాడు హీరో

నీళ్ళు బయట అడుగు పెట్టిన మరు క్షణం పెద్ద చప్పుడులో ప్రేలుడు సంభవించింది. వెనక్కి తిరిగి చూశాడు హీరో. "అహో ఎంత కాస్తలో ప్రమాదం తప్పిపోయింది" అన్నాడు తన్మయంగా.

ద. ర. స:— కావాలి అనుకుంటే హి. తండ్రిని రెక్కలు విరిచి కట్టి పెట్రోలు ద్రవము మీద కూర్చో బెట్టచ్చు. మరింత రోమాంచితంగా ఉంటుంది.

సరే అందరూ బయటకు వచ్చేశారు. హీరో సై. హిరోని చూసి 'బావా నువ్వు వీళ్ళను తీసుకు ఇంటికి వెళ్ళు. నేను హీరోయిన్ కోసం వెళతాను' అన్నాడు.

"అబ్బే వీళ్ళతో వెళ్ళను. నేనూ, నీ స్నేహితులు కూడా వచ్చేస్తాం నీతో" అన్నాడు సై. హీరో. "పట్టు. నేను ఒక్కడినే వెళతాను." "వీల్లేదు

వేముకూడా వస్తాము." "రావద్దు." "వస్తాం." "రావద్దు." "వస్తాం." "హోట విను." "చెతే విను." "వినును." "రావద్దు." "వస్తాం." "ఫి హాకు బుద్ధి లేదు" అంటూ విసురుగా వెళ్ళి వాన్లో కూర్చుని స్వీడుగా పోనిచ్చాడు. సై. హిరో, స్నేహితులు అందరూ వాన్ ను పట్టుకుని వేళ్ళాడని గారు. వాన్ పంతంగా స్వీడు పెంచుతున్నాడు. డెబ్బై, ఎనభై, తొంభై కిలో విూటర్ల స్వీడుతో పోతూంది వాను. అందరూ అంతకన్నా పంతంగా వాను పట్టుకుని వేళ్ళాడు తున్నారు. వాళ్ళ కాళ్ళు రోడ్డుకి రాసుకుంటున్నాయి. అయినా వదలటం లేదు. హిరో వాను ఆపేశాడు. "మీరే గెలిచారా. మీలాటి ఆస్తులు ఉండటం వలదొప్పు" అంటూ వాను ఎక్కించుకున్నాడు అందరినీ.

తరవాత సీన్. పెద్ద మైదానం. దాని మధ్య ఒక చిన్న విమానం. విలన్ హిరోయిన్ చెయ్యి పట్టుకుని ఉన్నాడు. హిరోయిన్ పెనుగులాడు తోంది. విలన్ డాడీ—అదే పెద్ద విలన్—పెద్ద బస్తా నిండా వజ్రాలు మూట కట్టుకుని భుజాన మేుకుని కొడుకుతో మాట్లాడుతున్నాడు. చుట్టూరా బోలెడుమంది తుపాకీలతో ఉన్న గార్డులు అతి కాగ్రహం కావలా కాస్తున్నారు.

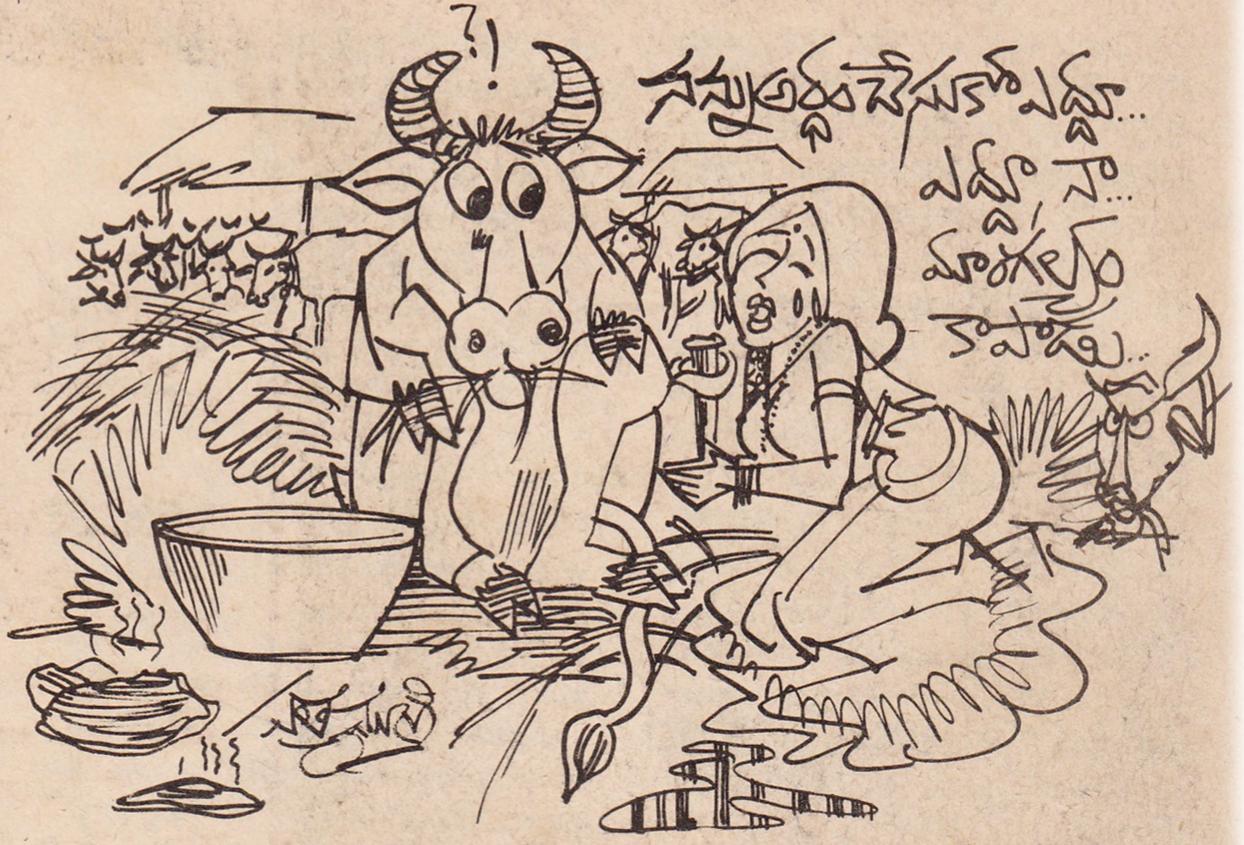
హిరో వాన్ కాస్త దూరంలో ఆగింది. మెల్లిగా దిగారు అందరూ. అప్పటివరకూ వీళ్ళు వస్తున్న కైపే చూస్తున్న గార్డులు గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగిపోయి మరోవైపు చూడసాగారు.

విలన్—"డాడీ! ఈ వజ్రాలు నూటతొంభై కోట్ల విలువ చేస్తాయి. మనం విదేశాలకు వెళ్ళి పీటీతో హాయిగా" ఉండాం అని చెప్తూ ఉండగానే ఎగిరి దూకాడు హిరో.

మరుక్షణం భయంకరమైన పోరాటం ప్రారంభం అయింది. గార్డులు మిషన్ గన్లతో. నిర్విరామంగా కాల్పులు జరుపుతున్నారు. దురదృష్టవశాత్తూ ఆవి ఎవరికీ తగలటం లేదు. హిరో కాళ్ళే బప్పుడుమాత్రం ఇద్దరూ ముగ్గురూ చచ్చి పోతున్నారు. విలన్ అన్నయ్యకి, సై. హిరోకి పంకుల సమరం. విలన్ కి, హిరోకి ద్వందయుద్ధం. విలన్ డాడీకి, కమేడియన్ కి నవ్వు పుట్టించే పోరాటం సాగిపోతున్నాయి. హిరోయిన్ భయంతో గుండె మీద చెయ్యివేసుకుని చూస్తోంది.

ఒక పక్కనుండి పెద్ద శబ్దం. అందరూ అటూ చూశారు. పది లారీలు. ఒక్కో లారీలోను రెండు వందలకు తక్కువలేకుండా బలవంతులైన మనుషులు. వాళ్ళ చేతుల్లో కత్తులూ, గొలుసులూ, తుపాకులు, గొడ్డళ్ళు, ఈటెలు బాణాలు మొదలగు ఆయుధాలు ఉన్నాయి. హిరోయిన్ గతుక్కుమంది. ఇప్పటిదాకా రెండువందలమందితో పదిమంది దిగ్విజయంగా పోరాడుతున్నారు. కానీ ఇప్పుడు ఆ సంఖ్య రెండు వేలకు పెరిగింది. పరిస్థితి విషమించింది.

హిరోయిన్ కి మెరుపులాంటి ఆలోచన వచ్చింది. వెంటనే ఎవరికంటూ పడకుండా పరిగెడుతూ మధ్య మధ్య వెనక్కి తిరిగి చూస్తూ అమితవేగంగా పరిగెట్టి పరిగెట్టి తన పేడకంపెనీకి చేరింది.

ఎదురుగా ఉన్న ఎద్దుముందు మోకాళ్ళూని కూర్చుంది. "చూడు, ఎద్దూ! మీరు నాకు చేసిన సాయం అంతా ఇంతా కాదు. నేను ఈనాడు ఇన్ని లక్షలు సంపాదించానంటే నువ్వు, నీ స్నేహితులు వేసిన పేడ కారణంగానే. ఈనాడు నాకు వచ్చిన కష్టంనుండి నన్ను కాపాడేందుకు మీరు తప్ప ఇంకెవ్వరూ లేరు. నా కాబోయే భర్త ఆపదలో ఉన్నాడు. నా మనసు బాధ పడుతోంది. నేను అతన్ని ఎంతగా ప్రేమించానో మీకన్నా ఎక్కువగా ఇంకెవరికీ తెలియదు. అసలు నేను ఇల్లు వదిలి వచ్చింది ఎవరికోసం? అతనికోసం. మిమ్మల్ని పెట్టుకుని వ్యాపారం మొదలుపెట్టింది ఎవరికోసం? అతనికోసం. అలాటి అతను ఆపదలో ఉన్నాడు. అతనికి ఏదైనా అసాయం జరిగితే నా బ్రతుకు వ్యర్థం. నా జీవితం వృధా. నన్ను అర్థం చేసుకో, ఎద్దూ! నా మాంగల్యం కాపాడు. నా కాబోయే భర్తని రక్షించు" అంది దీనాతి దీనంగా. దూరం నుండి ఇదంతా గమనిస్తున్న సై. హి. కూడా వచ్చి—"అవును, ఎద్దూ! మనిషికన్నా పశువే నయం. నా భర్త కూడా ఆపదలో ఉన్నాడు. నా పసుపు కుంకుమలు రక్షించండి" అంది ఏడుస్తూ. వెంటనే ఆ ఎద్దు రోషంగా తల ఎత్తింది.

పోరుషంగా రంకె వేసింది. వెంటనే మిగతా ఎద్దులూ, బ్రెలూ, ఆవులూ, దున్నపోతులూ అన్నీ రంకె వేశాయి. వెంటనే కట్లు తెంచుకుని విపరీతమైన వేగంతో పరుగుపెట్టాయి. ముందు హిరోయిన్, ఆ వెనక పశువుల మంద శరవేగంతో పరుగెడుతున్నాయి.

సై. హి. పనివారికి పరిస్థితి వివరించింది. వాళ్ళు తమ యజమానులారికి కాబోయే భర్తకోసం వెంటనే సాయం వెళ్ళటానికి నిశ్చయం చేసుకున్నారు. వెంటనే రెండు లారీలనిండా పేడ తీసుకొని హూటా హూటి బయలు దేరారు.

అందరూ మైదానం చేరారు. మనుషులకీ, పశువులకీ పోరాటం. ఆయుధాలు అటువైపు

నుండి దూసుకు వస్తూ ఉంటే ఇటువైపు నుండి పేడ ముద్దలు దూసుకు వెళుతున్నాయి. భయంకరమైన కురుక్షేత్ర సంగ్రామం జరుగుతుంది.

విలన్, విలన్ అన్నయ్య, విలన్ డాడీ పరిస్థితి విషమించిందిని తెలుసుకుని మెల్లిగా వజ్రాల గోతాం నెత్తికి ఎత్తుకుని చల్లగా జారుకున్నారు. ఎవరితోనో పోరాడుతున్న హిరో ఇది గమనించి పశువులను తప్పుకుంటూ వాళ్ళు వెనకే పరి గెట్టాడు. సై. హిరో కూడా హిరోని గమనించి అతని వెనక వచ్చాడు.

విలన్, విలన్ అన్నయ్య, విలన్ డాడీ వెనకవస్తున్న హిరో సై. హిరోను గమనించి మరింత స్వీడుగా పరిగెట్టి తమ విదేశీ కారువంక నడిచారు. విలన్ అన్నయ్య డ్రైవింగ్ సీట్లో ఎక్కాడు. వెంటనే స్టార్టు చేశాడు. విలన్ బస్తా వెనకసీట్లోకి విసిరేసి తనూ ఆదరాబాదరా ఎక్కాడు. ఆఖరుగా విలన్ డాడీ కదులుతున్న కారులోకి ఎగిరి దూకి ఎడమకాలు కాస్త ఆలస్యంగా లోపలికి తీసుకున్నాడు. కారు వెళ్ళిపోయింది.

హిరో స్థాణువులా నిలబడి ఉన్నాడు. అతని మనసులో అగ్ని పర్యతాలు బ్రదలు అవుతున్నాయి. తలలో సముద్రాలు పొంగిపోతున్నాయి. చెవుల్లో నదులు ప్రవహిస్తున్నాయి. కళ్ళల్లో నిప్పులు కురుస్తున్నాయి. ఆ కాలు, అదే శాలు...అదే నీలంపాంటు ఇరవై ఏడేళ్ళ క్రిందట తమ సిగరెట్ పెట్టి తీసుకు రాగానే కనిపించిన కాలు. ఆ నీలం పాంటు. ఏడే— ఏడే ఆ దుర్మార్గుడు.

మరుక్షణం వెరికేక వేశాడు హిరో. "వాడే. దొరికాడు. ఇన్నాల్టికి నా కళ్ళకు కనిపించాడు. వాడి ప్రాణం తీస్తాను. వాడి రక్తం తాగుతాను" అంటూ పళ్ళు కొరుకుతూ వానువైపు నడిచాడు. సై. హిరో అనుసరించాడు.

ఇద్దరూ వాను ఎక్కారు. అమిత వేగంతో ముందుకు దూకించాడు హిరో. మధ్యలో ఒక మట్టి

రోడ్డు మీద తల్లి కనిపించింది. వాను ఆపాడు: హిరో. "అమ్మా," అంటూ దిగాడు. "నచ్చావా, నాయనా! నువ్వు ఏమైపోయావో అని దిగులుగా బయలుదేరి వస్తున్నాను. అంది తల్లి. "అమ్మా! ఆ దుర్మార్గుడు కనిపించా డమ్మా" అన్నాడు హిరో. "ఎవరు, తండ్రి?" అంది తల్లి. "వాడేనమ్మా! నాన్న గారిని చంపి తమ్ముడిని తీసుకుపోయిన దుర్మార్గుడు" అన్నాడు హిరో వళ్ళు కొరుకుతూ. తల్లి ఆవేశంతో పూగిపోయింది. "వెళ్ళు, నాయనా, వెళ్ళు. ఇదుగో ఈ కొబ్బరి చిప్ప తీసుకో. నీ క్షేమం కోసం దేవుడిని ప్రార్థించి కొట్టిన కొబ్బరిచిప్ప ఇది. ఇలాంటి కొబ్బరి చిప్ప వలననే నాకు కళ్ళు వచ్చాయి. ఈ కొబ్బరిచిప్ప తోనే వాడి తలపగలగొట్టు. వెళ్ళు, నాయనా, వెళ్ళు" అంది గంభీరంగా, కొబ్బరి చిప్ప అందిస్తూ. భక్తిగా అందుకొని కళ్ళకు అడ్డు కుని తల్లికి నమస్కరించి వాను వెళ్ళాడు హిరో. వేగంగా పోనిచ్చాడు. దూరంగా కనిపించింది విల్ కారు. విల్ కారు ఒక గోడవున్ ముందు ఆగింది. గబగబ దిగి లోపలికి వెళ్ళారు విల్ బృందం.

తరవాత రెండునిముషాలకు హిరో వాను అక్కడికి చేరింది. నిమిషంగా లోపలికి ప్రవేశించాడు హిరో. "ఒరేయ్! నీ రక్తం తాగుతాను. నీ ప్రాణం తీస్తాను. నా తండ్రిని చూసిన రాక్షసుడా! నా తమ్ముడిని ఎత్తుకు పోయిన దుర్మార్గుడా? నా తల్లి కళ్ళల్లో ఏసిదు పోసిన కంక్రెటుడా! రా-రా బయటికి"

అని గర్జించాడు. వెంటనే విల్ డాడీ విలన్లు ఇద్దరికీ సైగచేశాడు. వాళ్ళిద్దరూ వీళ్ళిద్దరి మీదికి దూకాడు. పోరాటం ప్రారంభం. చివరికి గలుపు విలన్లకే లభించింది. హిరోని, సై. హిరోని తాళ్ళతో కట్టేశారు—విల్, విల్ అన్నయ్య.

విల్ డాడీ వికలాత్పహాసం చేశాడు. "వోరి మూర్ఖుడా! నాతో విరోధం పెట్టుకుంటావా. నిన్ను చంపుతాను. నీ బావని చంపుతాను. అంతే కాదురా నీ తమ్ముడిని నా కళ్ళు ఎదుటే చంపుతాను" అన్నాడు. అంత బాధనూ హిరోకి సంతోషం వేసింది. "ఏడి? ఏడి నా తమ్ముడు? ఏడి నా బంగారు తండ్రి? ఒక్కసారి చూపించు. నీకు పుణ్యం ఉంటుంది" అన్నాడు బ్రతిమాలతూ దీనంగా.

మళ్ళీ సవ్యాడు విల్ డాడీ. "ఇదుగో, ఇదుగో నీ తమ్ముడు", అంటూ విల్ ని చూపించాడు.

అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు. కళ్ళు పెద్దవి చేశారు. నోళ్ళు తెరిచారు. విల్ ముందు తేరు కున్నాడు. "ఏమిటి ఈ—హిరో మా అన్నయ్యా?" అన్నాడు. హిరో తేరుకున్నాడు. "ఏమిటి ఈ విల్ నా తమ్ముడా?" అవ్వాడు పదవశంకా. అప్పుడు అన్నాడు విల్ డాడీ.

విల్, హిరో ఒకరి నొకరు పరవశంగా చూసు కున్నారు. "అన్నయ్యా, తమ్ముడా, అన్నయ్యా తమ్ముడా. అన్నయ్యా, తమ్ముడా" అంటూ నోరారా

పిలుచుకున్నారు. వీళ్ళిద్దరినీ చూసి సై. హిరో ఆనందం పట్టలేక కుళ్ళి కుళ్ళి ఏడుస్తున్నాడు.

"అన్నయ్యా! నిన్ను నేను బంధించావా? నన్ను క్షమించు" అంటూ హిరో వైపు నడవబోయాడు: విల్. ఆగు అని గర్జించాడు విల్ డాడీ. "డాడీ" అన్నాడు విల్ ఆశ్చర్యంగా. "అవునురా! ఎవడు నీకు డాడీ? నీ తండ్రిని కుక్కని కాల్చినట్టు కాల్చి చంపాను. నీ అన్న ఎదుట నిన్ను, తరవాత నీ అన్నను, ఆ తరవాత నీ బావని కాల్చి చంపుతాను. నీ తల్లిని, చెల్లని కూడా కాల్చి చంపుతాను" అన్నాడు పిస్తోలు గురిపెడుతూ. విల్ ఒక నిమిషం అటే చూసి ఎగిరి దూకాడు భయంకరమైన పోరాటం సాగింది.

విలన్లు ఇద్దరితో యుద్ధంచేస్తూనే వచ్చి హిరో కట్టు పట్టేశాడు విల్. హిరో సై. హిరో కట్టు విప్పి విల్ డాడీ మీదికి దూకాడు. మళ్ళీ గంభీరమైన పోరాటం. విల్ డాడీ, విల్ అన్నయ్య చెరో గునపం తీసుకుని హిరోతో తలపడ్డారు. వాళ్ళతో పోట్లాడుతూ ఉండగానే ఇద్దరూ చెరో వైపున గునపాలతో నిలబడి పొడవబోతున్నారు.

ఇది చూసిన విల్ కెవ్వున అరుస్తూ వచ్చి అన్నని పక్కకి నెట్టేశాడు. ఫలితం. విల్ డాడీ చేతిలోని గునపం విల్ కడుపులో గుండా వీపులోకి వచ్చేసింది. విల్ అన్నయ్య గునపం విల్ వీపులోంచి దూసుక పోయింది. పెద్దగా అరిచి కూలిపోయాడు విల్. హిరో కోసంతో పిచ్చివాడయాడు.

కనిపించండి అందంగా

డిట్టి®

ఎల్లప్పుడూ దిగ్గి తయారీల కోసమే ఎదురుచూడండి... ఇవి మి ముడ్రీకో అన్ని కుటుంబాలవారికీ కావలసిన ఉత్తమ రీతిలో రోజులూ, బస్సులు, టి. పర్సన్ల మరియు వివిధరకాల అల్లలు, ఎవ్వరూ ప్రేమలో చాటుకొనాలి.

ISI : 49

DITTY HOSIERIES
Post Box No. 410
Mission Street,
Tirupur-638 604.

DITTY
DITTY
DITTY
DITTY
DITTY
DITTY

ARIES DN 37482 A

❖ నూతన యవ్వనం పొందండి ❖

జీవితములో పోగొట్టుకున్న యవ్వనము నీరముల బలహీనతలను తిరిగి పొందుటకు ఇతర చికిత్సల వలన ప్రయోజనము పొందక విసుగుచెందినవారు సంపూర్ణ సుఖము పొందుచున్నారు

భారత ఆయుర్వేద వైద్యములో నిపుణత పొందిన

కవిరాజ్. డా॥ డి. హనుమంతరావు (L.I.M.S)

మహాంకాళ వీధి, సికింద్రాబాదు.

నెలవోఫీజు 10 రూ॥లు, మందుల చార్జీలు ప్రత్యేకం.

సంప్రదించువేళలు:

ఉదయం 8 నుండి 12 వరకు, పగలు 3 నుండి 7 వరకు.

ఆదివారం: ఉదయం 8 నుండి 12 వరకు.

ప్రతినెల 4,5 తేదీల్లో విశాఖపట్టణం హాటల్ డోలీడాబాగార్డెన్స్లో క్యాంపుకలదు

“ఒరేయ్! నీకు నా చేతిలో మూడిందిరా” అంటూ కొబ్బరిచిప్ప తీసుకుని దానితో విల్సన్‌ను కొట్టడం ప్రారంభించాడు. ఇదంతా చూస్తున్న సై. హిరో హిరో దగ్గరు పరిగెట్టాడు. హిరో వారించాడు— “బావా! నువ్వు తమ్ముడి దగ్గరకు వెళ్ళు. వీళ్ళ పని చేసు చూస్తాను” అన్నాడు.

“సరే” అని వెనక్కి తిరిగి విల్సన్ దగ్గరకు వెళ్ళాడు సై. హిరో. విల్సన్ రక్తం మడుగులో పడి ఉన్నాడు. “వెళ్ళు, బావా అన్నయ్యకి సాయం వెళ్ళు. వాళ్ళు చాలా దుర్మార్గులు.” అన్నాడు సై. హిరోతో.

“అలాగే” అంటూ వెళ్ళి హిరో పక్కన నిలబడ్డాడు సై. హిరో. “ఒకసారి చెప్పే నీకు కాదా? వెళ్ళు తమ్ముడి దగ్గరకు” అని కసిరాడు హిరో పోరాడుతూనే.

తల వూపి విల్సన్ దగ్గరకు వెళ్ళాడు సై. హిరో. “మళ్ళీ వచ్చావా? అన్నయ్యకు సాయం ఉండమన్నాగా?” అని విసుక్కున్నాడు విల్సన్.

ఇక విసుగుచేసి ఎవరి దగ్గరకూ వెళ్ళకుండా ఒక మూల హాయిగా కూర్చుని సిగరెట్ వెలిగించుకున్నాడు సై. హిరో.

విల్సన్ను కొబ్బరి చిప్పతో కొట్టి కొట్టి కొన ప్రాణాలతో వదిలాడు హిరో. వాళ్ళిద్దరూ నేలమీద పడి ఉన్నారు. ఒళ్ళంతా రక్తం. కదలలేని స్థితిలో ఉన్నారు.

వాకిట్లో వాలుగు పోలీసు జేపులు ఆగాయి. రండి రండి అంటూ దిగింది హిరోయిన్. ఏబైమంది పోలీసులు దిగారు. అందరూ తుపాకులు గురిపెట్టి లోపలికి నడిచారు. ఇనస్పెక్టరు చకచక నడిచి కొన ప్రాణాలతో పడి ఉన్న వాళ్ళకు తుపాకి చూపించి “యువార్ అండర్ ఆరెస్ట్” అని చెప్పి బేడీలు వేశాడు.

హిరో ఒక్క పరుగున తమ్ముడి దగ్గరకు వచ్చాడు. తమ్ముడగా అంటూ రక్తం మడుగులో పడి ఉన్న తమ్ముడిని రెండు గునపాలు దూరిపోయిన తన తమ్ముడిని కావలించుకొని గుండె పగిలిపోయేలా రోదించాడు.

“అన్నయ్యా ఎందు కన్నయ్యా బాధ పడతావు? నాలాటి దుర్మార్గుడికి తగిన శాస్తి జరిగింది. కన్న తల్లిని, స్వంత చెల్లెలిని, నిన్ను అటువంటి బాధలకు గురి చేశాను. నా మరణంతో నీ పాపం పరిష్కారం అవుతుంది, అన్నయ్యా” అన్నాడు విల్సన్ నీరసంగా.

అయ్యో అంటూ ఆక్రోశించారు హిరో, హిరోయిన్, సై. హిరో. “ఆతమాట అనకు తమ్ముడూ నిన్ను బతికించుకుంటానురా. నా ప్రాణం ఇచ్చి అయినా నిన్ను బతికించుకుంటానురా” అన్నాడు హిరో.

వెంటనే హిరో, సై. హిరో రెండు గునపాల సాయంతో విల్సన్‌ని కాల్చిన పందిని ఎత్తిపట్లు, ఎత్తి మోసుకుంటూ తీసుకువెళ్ళి వాన్‌లో ఎక్కించారు. రక్తంధార కారిపోతూంది. ఆ ధార వెంట హిరోయిన్ విలపిస్తూ వెళ్ళి వాన్‌లో ఎక్కింది. వాన్ కదిలింది.

హాస్పిటల్ ముందు ఆగింది. తల్లి పరుగెట్టుకు

వచ్చింది. “నాయనా తమ్ముడు కనిపించాడా?” అంది ఆత్రుగా భార్యను ఏడుస్తూ. తమ్ముడిని చూపించాడు హిరో. తల్లి నిలుపునా నీరయిపోయింది. “నాయనా మరేషూ” అంటూ ఏడిచింది. విల్సన్‌కూ ఏడిచాడు. తల్లిని కావలించుకుని. సై. హి. వచ్చింది. అంతా అర్థం చేసుకుని “చిన్నన్నయ్యా” అంటూ ఏడిచింది. “చెల్లీ” అంటూ ఏడిచాడు విల్సన్. అప్పటి దాకా ఆ పక్కనే నిలబడి విచిత్రం చూస్తున్న డాక్టర్ నోరు విప్పాడు—“పేషెంటుని లోపలికి తీసుకు రండి” అంటూ ఆర్డర్ వేశాడు.

విల్సన్ ఒంట్లోని గునపాలతో సహా స్టైచ్చర్ మీద పడుకోబెట్టి లోపలికి తీసుకు వెళ్ళిపోయాడు డాక్టర్. అందరూ గొల్లన ఏడ్చారు.

పది నిమిషాల తరవాత డాక్టర్ బయటికి వచ్చాడు. సీరియస్‌గా ఉన్నాడు. హిరో, సై. హిరో అతని

అన్నాడు హిరో.

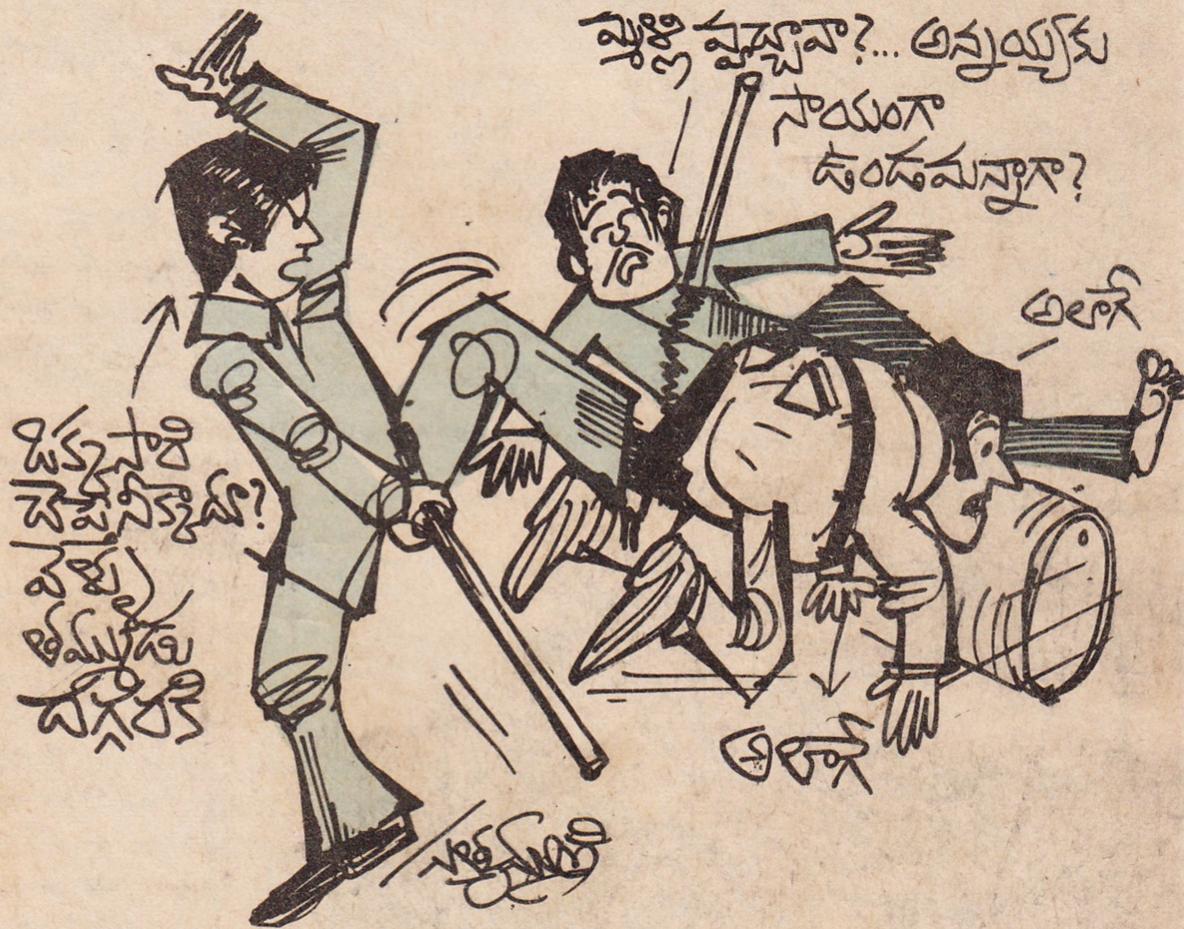
అంతలోనే నర్సు పరుగున వచ్చింది. “డాక్టర్! బ్లడ్ బాంకులు అన్నింటిలోను గాలించారు— ఇతని గ్రూపు రక్తంలేదుట” అంది గాభరాగా.

“వో మై గాడ్” అన్నాడు డాక్టర్ పైకి చూస్తూ.

“డాక్టర్! నా రక్తం తీసి వాడికి ఎక్కించండి. ఆలస్యం చెయ్యకండి” అన్నాడు హిరో.

“అలా ఎలాగండి? మీ గ్రూపు ఆయనకి సరిపోతే అప్పుడుకదా?” అన్నాడు డాక్టర్.

“హూ. ఎంత మాటన్నారు డాక్టర్. నా రక్తం నా తమ్ముడికి పనికిరాదా? అసలు ఆమాట అనటానికి మీకు నోరేలా వచ్చింది. మనసెలా ఒప్పింది? వాడికోసం నేనెంత అలమటించిపోయానో, ఎంత బాధపడ్డానో మీకు తెలియదు, డాక్టర్,

దగ్గరకు వెళ్ళారు ఆదుర్దాగా. “ఎలా ఉంది డాక్టర్ మా తమ్ముడికి?” అన్నాడు హిరో.

దీర్ఘంగా నిట్టూర్చాడు. డాక్టర్ కళ్ళజోడు చేత్తో పట్టుకున్నాడు. “చూడండి అతనికి చాలా బలమైన గాయాలు తగిలాయి. రెండు గునపాలు పొడుచుకున్నాయి కదా—వెన్నెముక మధ్యకి విరిగి పోయింది. లివరు చిరిగి చీలికలు, పీలికలు అయి పోయింది. కిడ్నీలు రెండూ కన్నాలు పడిపోయాయి. కడుపు కూడా ఎందుకూ పనికి రాకుండా అయి పోయింది. గుండెకు రూఫాయ్ కోసంత కన్నం పడటం వల్ల రక్తం విపరీతంగా పోయింది.” అన్నాడు గంభీరంగా.

“డాక్టర్” అన్నాడు హిరో దీనంగా.

“కంగారు పడకండి ప్రాణాపాయం ఏమీకాదేదు. రక్తం ఎక్కించాలి” అన్నాడు డాక్టర్.

“ఎక్కించండి, డాక్టర్, వెంటనే ఎక్కించండి”

మీకు తెలియదు. ఇన్నాళ్ళకి వాడు కనిపిస్తే, వాడు అంత ప్రమాదంలో ఉంటే నా రక్తం పనికిరాదేమో అంటారా. అలా అనకండి, డాక్టర్! నా మనసు అర్థం చేసుకోండి. నా రక్తం అంతా తోడి వాడికి ఎక్కించండి. వాడిని బ్రతికించండి. ఆలస్యం చెయ్యకండి” అన్నాడు ఆవేశంగా.

“అంతే, డాక్టర్! ఇలాటి సమయాలలో కూడా రక్తపరీక్షలూ అవీ అంటూ కూర్చుంటే ఎలా? నేను అతనికి బాపని—నా రక్తం కూడా తియ్యండి” అన్నాడు సై. హిరో ఆవేశంగా.

“అంతే, డాక్టర్! మేమంతా హిరో ప్రాణ స్నేహితులం. మా అందరిది ఒకే మాట, ఒకే బాట. హిరో తమ్ముడు మాకూ తమ్ముడే. మా అందరి రక్తం తియ్యండి—సంశయించకండి” అన్నారు హిరో స్నేహితులు.

డాక్టర్ చిరునవ్వు నవ్వాడు. “ఆహా ఏమి గొప్ప

స్నేహం. ఇటువంటి స్నేహితులను నేను ఎక్కడా చూడలేదు. రండి మీ రక్తం తీస్తాను" అంటూ లోపలికి నడిచాడు.

తరవాత సీన్. బల్లమీద పడుకొని ఉన్నాడు విలన్. చుట్టూరా కొంతమంది మంచాలమీదా, మరి కొంతమంది నేలమీద పడుకున్నారు. అందరి చేతులనుండి ట్యూబులు—నేరుగా ప్రయాణించి నిల్వకి కనెక్ట్ చేసిన సీసాకి తగిలించి ఉన్నాయి. రక్తం చుక్కలు చుక్కలుగా పడుతోంది. హిరో కంటి వెంట నీటి చుక్కలు కారుతున్నాయి. అతని తల దగ్గర నిలబడి అతని కళ్ళు వత్తుతూ తల నిమిరుతుంది హిరోయిన్. స్నే. హి. ఆలయంలో దేవుడి సాదాలమీద పడి వేడుకుంటోంది. తల్లి ఒక పశ్చిమిండా కొబ్బరి ముక్కలు, కుంకం పెట్టుకుని విలన్ నుదుట పెట్టింది. ఒక కొబ్బరి నోట్స్ వేసింది.

తరవాత అతని దగ్గర నిలబడి పరీక్ష చేస్తున్న డాక్టర్లందరికీ మొహాన కుంకం బొట్టు పెట్టి, కొబ్బరి ముక్కలు నోటికి అందించింది. నర్సులకి కూడా అలాగే పెట్టి తరవాత పెద్దకొడుక్కీ, అల్లాడికి ఇంకా రక్తదానం చేస్తున్న వారందరికీ కూడా బొట్టుపెట్టి ప్రసాదం ఇచ్చింది. అందరూ విచారంగా తిన్నారు. ఈ సీన్లో ఒక పాట. అశరీరవాణి—“రక్తం, రక్తమే నీలోనూ, నాలోనూ మనందరిలోనూ ప్రవహించేది ఆ రక్తమే”

రక్తం ఎక్కించడం అయిపోయింది. డాక్టర్లు విలన్ని పరీక్షించారు. పెదిమలు విరిచారు. “ఇక మా చేతుల్లో ఏమీలేదు. ఆ భగవంతుడే రక్షించాలి” అంటూ వెళ్ళిపోయారు. తల్లి వెంటనే మటం వేసుకుని కూర్చుని దైవ ప్రార్థన మొదలు పెట్టింది.

హిరో ఆవేశంగా దేవాలయం వైపు నడిచాడు. దేవుడివంక నీరియన్గా చూశాడు. “చూడు. నీవు గొప్పవాడివి అంటారు. నేను ఇప్పుడు నిన్ను కోరుకోవటానికి వచ్చాను. ఇంతవరకూ నిన్ను ఏమీ అడగలేదు నేను. కాని, ఇప్పుడు అడుగుతున్నాను. మర్యాదగా నా తమ్ముడిని బ్రతికించు. నీ పరమ నిలబెట్టుకో” అంటూ పోట్లాడాడు.

వెంటనే ఉరుములు ఉరిమాయి. మెరుపులు మెరిశాయి. నదులు పొంగాయి. భూమి బద్దలయింది. కుండపోతగా వర్షం కురిసింది. కాసేపటికే అంతా ప్రశాంతంగా అయిపోయింది.

హాస్పిటల్లో డాక్టర్లు విలన్ని పరీక్ష చేశారు. ఆనందంతో కేకలు వేశారు. “ఇతడు బతికాడు. ఇతనికి ఇంకే ప్రమాదమూ లేదు” అన్నారు.

అందరూ ఆనందంతో ఉక్కిరి బిక్కిరి అయి పోయారు. ఎవరిని ఎవరు కావించుకుంటున్నారో తెలీకుండా కావించేసుకున్నారు. హాస్పిటల్ దద్దరిల్లి పోయేలాగా అరిచారు. అందరూ విలన్ని వెంట బెట్టుకుని బయటికి నడిచారు.

వాకిట్లోకి వచ్చేసరికి ఎదురుగా పోలీసులు. వాళ్ళ చేతుల్లో ఖేడీలు “యువర్ ఆండర్ అరెస్ట్” అన్నారు విలన్ని. హిరో ఆశ్చర్యపోయాడు.

“ఎందుకు, ఇన్స్పెక్టర్? నా తమ్ముడు ఏం చేశాడు?” అన్నాడు.

“మీ తమ్ముడు అయిన ఈ విలన్ డెబ్బై ఎనిమిది రేపులు చేశాడు. అరవై రెండు దోపిడీలు చేశాడు. అంతేకాక స్కగ్లింగ్లోకూడా ఇతని హస్తం ఉంది. ఇతని కోసం మేము చాలా కాలంగా గాలిస్తున్నాము. ఇప్పటికి దొరికాడు” అన్నాడు ఇన్స్పెక్టరు గంభీరంగా.

“ఎన్ ఇన్స్పెక్టర్ నేను దోషిని నన్ను బంధించండి.” అంటూ చేతులు జాచాడు విలన్. వెంటనే సంకెళ్ళు వేసేశారు పోలీసులు.

అందరికీ చెప్పి చకచక నడుస్తూ వెళ్ళి జీవ్ ఎక్కాడు. అందరూ ఏడుస్తూ చూస్తున్నారు. హిరోకి కోపం, దుఃఖం, ఆవేశం ముందుకు వచ్చాయి. “చూస్తాను కావాలంటే ప్రపంచం అంతటికీ పోరాడి అయినా నా తమ్ముడిని రక్షించుకుంటాను” అంటూ శపథం చేశాడు.

తరవాత సీన్ కోర్టు. ముసలిజడ్జి. నడివయసు ప్రాసిక్యూటర్. బోనులో విలన్. పెరిగిన గడ్డం తల వరకుకుని నిలబడి ఉన్నాడు. ఒక పక్కగా విలన్ బంధుకోటి అంతా కూర్చున్నారు.

కేసు విచారణ ప్రారంభం అయింది. పి. పి. లేచాడు. “యువర్ ఆనర్. ఈ ముద్దాయి నరరూప

“చీ, హా! నీతో మేము ఆడుకోం నీ తలలో పేలున్నాయ్”

మీ పిల్లలను ఇలాంటి పరిస్థితులకు గురిచేయకండి. ఈనా వాడండి. పేలును అంశంచేస్తుంది. మందును పోగొట్టుకుంది.

డానా
పేనునాశక సుగంధిత తెలం
డి. హ్యా ఫార్మసీ ప్రై. లి. ఖై-13

Tom & Bay 60/82-T

చిత్రకారులు గీసే విచ్చిత్రాలు ఒక చిత్రంగా రూపొందుతాయి

మీరూ ఇంట్లోనే విరామసమయాల్లో పోస్టుద్వారా చిత్రలేఖనం నేర్చుకోండి. మీకు పేరూ వస్తుంది ఆదాయం వస్తుంది.

వివరాలకి 50 పైసల స్టాంపులతో వ్రాయండి

MAYA CHITHRALYA
67/4, ASHOK NAGAR, PART II
MADRAS-600 083
PHONE : 422017.

రాక్షసుడు. డెబ్బై మందికి పైగా యువతులను మానభంగం చేశాడు. ఎన్నో దోపిడీలు చేశాడు. పైపెచ్చు మన సొంతం అయిన మన దేశ సంపదను కొంగరవాణా చేసి విదేశాలకు పంపి చాలా ధనం సంపాదించాడు. ఈ ద్రోహిని, ఈ దేశద్రోహిని, ఈ రాక్షసుడిని, ఈ దోపిడీదారుని అనేకమంది కన్నెల జీవితాలు నాశనం చేసిన ఈ నీచుడిని తగిన విధంగా శిక్షించండి. ఇక ఎవరూ ఇలాటి పనులు చెయ్యకుండా ఉండేలాగా శిక్షించండి. అటువంటి నేరాలు చేసేవాళ్ళు ఇతని శిక్ష చూసి భయపడి మళ్ళీ ఆ పాపాలు చెయ్యటానికి సాహసించకుండా ఉండేలాగా కఠినంగా శిక్షించండి” అన్నాడు ఆవేశంగా.

కోర్టు అంతా కలకలం. జడ్జి విలన్ వైపు కోపంగా అసహ్యంగా చూశాడు. వెంటనే కాగితాలు తీసి “పి. సి. వాదనల వల్ల ఈ ముద్దాయి పరమ దుర్మార్గుడని రాక్షసుడని క్షమించరాని దోషి అని ఋజువు అయింది. కాబట్టి ఇతనికి ఇండియన్ పీనల్ కోడ్ సెక్షన్ మూడు వందల ఎనభై రెండు ప్రకారం కఠిన” అంటూ చెప్పుతున్నాడు.

హిరో లేచాడు “ఆగండి” అని అరిచాడు. కోర్టు అంతా హిరో వైపు చూశారు.

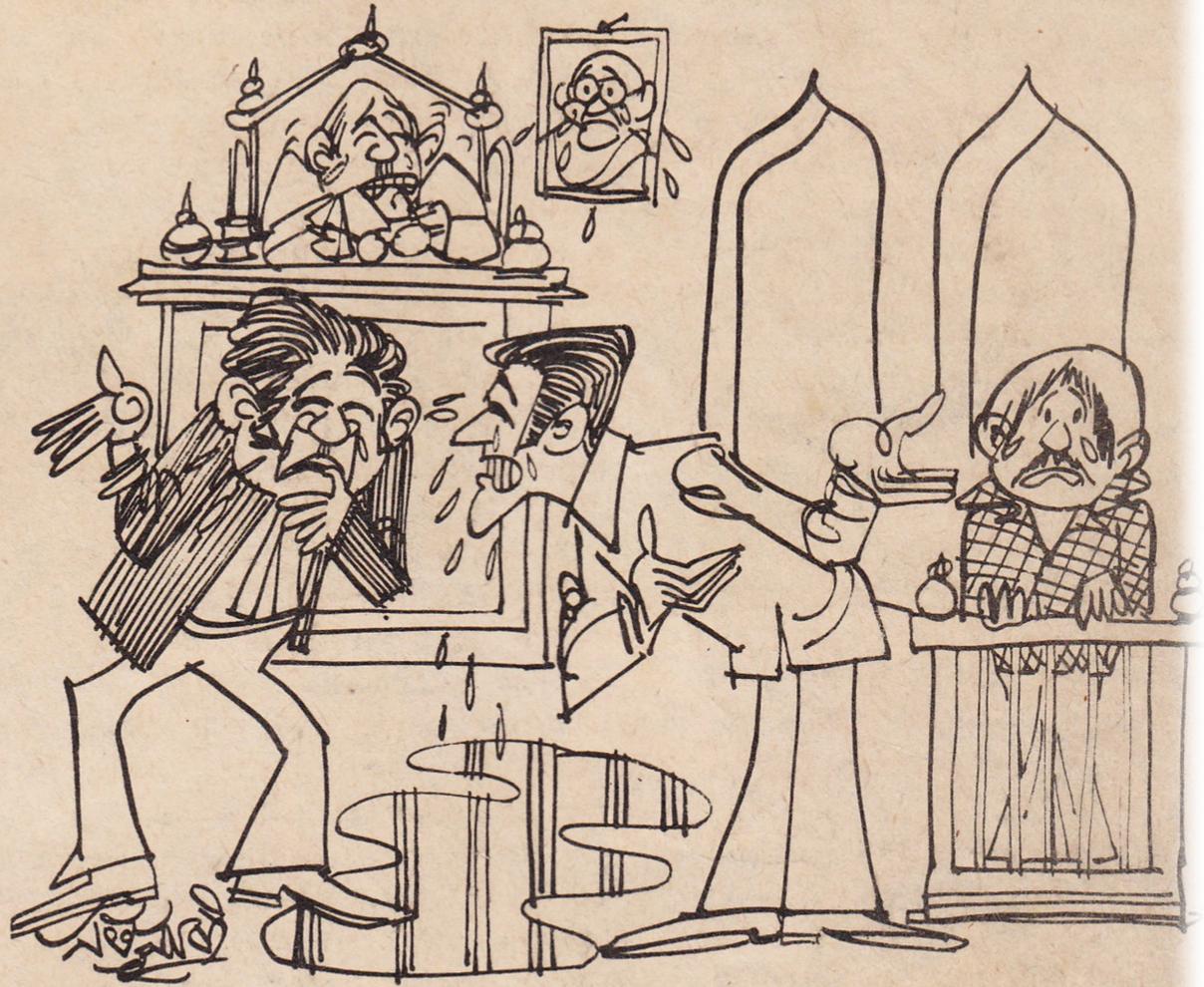
“యువరానర్ ఇది చాలా అన్యాయం. నా తమ్ముడు నిర్దోషి. వాడిని నిర్దోషిగా నిరూపించే అవకాశం నాకు ఇవ్వండి” అన్నాడు. హిరో పి. సి. లేచాడు. “అబ్జక్ట్స్ యువరానర్. లా పాసయిన వారికి తప్ప మరెవరికీ కోర్టులో వాదించే అధికారం లేదు” అన్నాడు.

హిరో హేళనగా చూశాడు పి. సి. వంక. “యువర్ ఆవర్ నాకులా డిగ్రీ లేదు నిజమే. కానీ అన్యాయం జరుగుతున్నప్పుడు దానిని న్యాయంగా నిరూపించే అవకాశం ఈ స్వతంత్ర భారతదేశంలో ప్రతి ఒక్క వ్యక్తికీ ఉంది” అన్నాడు హుందాగా.

జడ్జి సోదాబుట్టి కళ్ళుద్దల లోంచి చూశాడు. “ఎన్. కరెక్ట్. మీకు అవకాశం ఇస్తున్నాను” అన్నాడు.

వెంటనే హిరో కోర్టు హాలులో మధ్యకి వచ్చే శాడు. గొంతు సవరించుకున్నాడు. “యువరానర్! ఏడు నా తమ్ముడు. చిన్న తనంలో మా అందరికీ దూరం అయి ఒక దుర్మార్గుడి పెంపకంలో పెరిగాడు. డెబ్బై ఎనిమిది మానభంగాలు చేశాడు. కానీ ఏండుకు చేశాడు? అసలు మొదటి మానభంగం తరవాతే వీడిని పట్టుకొని అలా చెయ్యకూడదు తప్పు అని పోలీసులు, కోర్టు వారు వాడికి నచ్చచెప్పి ఉంటే వాడు మిగిలిన డెబ్బై ఏడు మానభంగాలూ చేసే వాడు కాడు. కాబట్టి ఆ తప్పు పోలీసులది. న్యాయ స్థానానిది. కాబట్టి శిక్ష పోలీసులకు, న్యాయస్థానానికి విధించాలి” అన్నాడు. పోలీసు ఇన్స్పెక్టర్లు చెమటలు కుక్కుంటున్నాడు. జడ్జి గడగడ వణకిపోతూన్నాడు.

హిరో మళ్ళీ మొదలు పెట్టాడు. “దోపిడీల ముయం కూడా అంతే. వాడికి అది తప్పు అని చెప్తే దోచుకునే వాడేనా? వాడు నిర్దోషి, మువర్ ఆవర్! అసలు దోషులను వదిలేసి ఇలాటి అమాయకులను పట్టి తీసుకు వస్తున్నారు హ్యూయం లేని పోలీ

సులు. వాళ్ళను దోషులుగా ఆరోపించి వదిస్తున్నారు కరుణలేని ప్రాసిక్యూటర్లు. వాళ్ళను దోషులుగా నిర్ణయించి శిక్ష విధిస్తున్నారు మనసులేని జడ్జిలు. కానీ అలా చేయకూడదు. తప్పుచేసిన వారిని పట్టుకున్నప్పుడు శిక్షించకూడదు ఇది తప్పు నాయనా అని నచ్చచెప్పి వదిలేయాలి. మళ్ళీ తప్పుచేస్తే మళ్ళీ నచ్చచెప్పాలి. మళ్ళీచేస్తే మళ్ళీ చెప్పాలి. అలా మనం చెప్పగా చెప్పగా వాళ్ళే తెలుసుకుని వాళ్ళే మూరిపోతారు. అంతేగానీ తప్పుచేసినంతమాత్రాన శిక్షిస్తామా? గాంధీగారు ఏమన్నారు? ఒక చెంప కొడితే రెండో చెంప చూపించున్నారు. గౌతము బుద్ధుడు అహింస బోధించున్నాడు. అటువంటి పవిత్ర కర్మభూమిలో పుట్టిన మనం తప్పుచేసిన వారిని హింసించటమా? అయ్యో ఆ పవిత్రమూర్తుల ఆత్మలు ఈ అన్యాయం చూసి ఎంత ఘోషిస్తున్నాయో కదా” అంటూ కంట తడిపెట్టుకొని బల్లకు తలవేసి కొట్టుకున్నాడు హిరో.

చుట్టూ కూర్చున్న జనం అంతా కన్నీళ్ళు పెట్టుకున్నారు. పోలీసు ఇన్స్పెక్టర్లు పశ్చాత్తాపంతో తల వంచుకున్నారు. పి. సి. పశ్చాత్తాపం భరించలేక పాప భీతితో గుండెలు బాదుకుంటూ కోర్టు హాలులోకింద పొర్లుతూ ఏడుస్తున్నాడు. జడ్జి తన ముందు ఉన్న బల్ల మీద తల వాలుకుని కుళ్ళికుళ్ళి ఏడుస్తున్నాడు.

హిరో సర్దుకున్నాడు. కింకనడి ఏడుస్తున్న పి. సి. ని లేపనెత్తాడు. “ఏడవకండి, సార్! అయి

పోయింది—ఏదో అయిపోయింది. ఇక ముందు ఇలా అన్యాయాలు జగరగకుండా జాగరత్త పడతాం. నూతన సమాజ స్థాపనకు మనం అందరం నడుంకట్టి పాటుపడదాం” అన్నాడు గంభీరంగా. కరతాళధ్వనులతో కోర్టు దట్టరిల్లిపోయింది.

జడ్జి తల ఎత్తాడు. కళ్ళు తుడుచుకున్నాడు. కాగితాలు తీసి, “ఈ ముద్దాయి తెలియక డెబ్బై ఏని విడి మానభంగాలు, దోపిడీలు, స్కగ్లెంగ్ చేశాడని ఋజువు అయింది. కాబట్టి ఇతనిని నిర్దోషిగా భావిస్తున్నాను. అంతేకాదు ఇతనికి అస్సీ తెలిసేలాగా చెప్పి ఇతన్ని సన్మార్గంలో నడిపే బాధ్యతను అతి సమర్థవంతుడు, తన వాదనతో మా కళ్ళు తెరిపించిన మహనీయుడు అయిన హిరోకి అప్పగిస్తున్నాను. హిరోకి మనందరి తరపున నేను కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటున్నాను” అన్నాడు. మళ్ళీ అందరూ చప్పట్లు కొట్టారు.

ఆఖరి సీన్. హిరోయిన్ సిగ్గుల మొగ్గలలాగా వెళ్ళిపీటల మీద కూర్చుంది. హిరో ఆవిడ మెడలో మంగళసూత్రం కట్టాడు.

హిరో, హిరోయిన్, విలన్, సై. హి., సై. హిరో, తల్లి, హి. తండ్రీ, హిరో స్నేహితులు, జడ్జి, పి. సి., ఇన్స్పెక్టర్లు, రక్తం ఎక్కించిన డాక్టర్లు వరసగా నిబడ్డారు. కవెడియన్ వచ్చి అందరినీ నవ్వించి కెమెరాతో ఫోటో తీశాడు. అందరూ హాయిగా నవ్వుకున్నారు.

(సమాప్తం)